

అపరంజి

మార్చి 2006

తీర్థనగర కారంజ

ప్రకాశ్

శివకుమార్

బాగురు చంద్ర

అ.రా.సే.

కు.శ

ధృతి

రుక్మిణిమాలా

ఎచ్. గోపాలకృష్ణ

దంనతి

బేలూరు రామమూర్తి

మణి

వాణీ సురేష్

సి.ఆర్. సత్య

పద్మా చిక్కేరూర్

ఎన్. రామనాథ్

బడి ప్రతి: రూ. 10.00

With Best Compliments from:

SVR Agencies

No. 2, 3rd Cross, Kalasipalyam,
New Extention
Bangalore - 560 002.

Grams : Equipments : Tel : 2222301
Fax : 080-2224497

Distributors For : ASPEE Sprayers and
Dusters for Agriculture
And Horticulture.

CONSIGNMENT : M/S DSM
ENGINEERING
PLASTICS (INDIA)
PVT. LTD.

AGENTS FOR

Thermoplastic Ployster
Granules (CENKITE)
Polyamide Granules
(CENKALON)

ಅಪರಂಜಿ

ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ

ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿ

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶಿವಕುಮಾರ್
ಸಂಪಾದಕರು

ಶ್ರೀ ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ
ಉಪಸಂಪಾದಕರು

ಶ್ರೀ ಬಾಗೂರು ಚಂದ್ರ

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎನ್. ಆನಂದ

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ

ಟ್ರಸ್ಟಿಗಳು

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶಿವಕುಮಾರ್

ಶ್ರೀ ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ

ಶ್ರೀ ಜಿ. ನಾಗೇಶ್

ಶ್ರೀ ವಿ.ಆರ್. ನಾಥ್

ಶ್ರೀ ಎ.ಆರ್. ರಾಜಗೋಪಾಲ್

ಶ್ರೀ ಕೆ. ರವೀಂದ್ರ

ವಿಶೇಷ ಆಹ್ವಾನಿತರು

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಶೇಷಗಿರಿರಾವ್

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಎಸ್. ಪ್ರಶಾಂತ್

ಗೌರವ ಸಲಹೆಗಾರರು

ಅ.ರಾ.ಸೇ.

ಚಂದಾ ವಿವರ:

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ: ರೂ. 10/-

ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ: ರೂ. 100/-

ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಚಂದಾ: ರೂ. 750/-

ಕೆಲಸದ ವೇಳೆ:

ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 8 ರಿಂದ 10 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ

ಮುದ್ರಣ: ರವಿ ಗ್ರಾಫಿಕ್ಸ್

ಆಕ್ಷರಜೋಡಣೆ:

ಒಮೇಗಾ ಲೇಸರ್ ಟೆಕ್

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ.....

ಸಂಪುಟ 23 ಸಂಚಿಕೆ - 7

ಏಪ್ರಿಲ್ - 2006

ಅಪರಂಜಿ ಕಿಡಿ	ಪ್ರಕಾಶ್	3
ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ	ಶಿವಕುಮಾರ್	5
ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ.....	ಬಾಗೂರು ಚಂದ್ರ	8
ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ	ಅ.ರಾ.ಸೇ.	9
ವಿದ್ಯಮಾನಗಳು	ಕು.ಕ.	13
ನಾಟಕ - ರಂಗ	ಧೃತಿ	15
ಹಾಸ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೀಳರಿಮೆ	ರುಕ್ಮಿಣಿಮಾಲಾ	18
ಮರುಳಿ ಕಟ್ಟು	ಎಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ	19
ನನಗ್ಯಾಕೆ ಇದೆಲ್ಲಾ...	ಎಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ	21
ತುಂತುರು	ದಂನಾ	25
ಮಿಷಿಯಾದಾಗ...	ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ	26
ಹೊಟ್ಟೆ ಸೆಪ್ಪಲಿಸ್ಸು	ಮಣಿ	28
ಪುಳ್ಳಾರ್...	ವಾಣೀ ಸುರೇಶ್	32
ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ...	ಸೀ.ಆರ್. ಸತ್ಯ	33
ಸೆರಗು	ಪದ್ಮಾ ಚಿಕ್ಕೇರೂರ್	36
ಉಕ್ತಿ-ಚಾಟುಕ್ತಿ	ಎನ್. ರಾಮನಾಥ್	40

ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಕೊರವಂಜಿ ಅಪರಂಜಿ ಟ್ರಸ್ಟ್, 36, 6ನೇ ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆ, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ,

ಬೆಂಗಳೂರು - 560 003 ದೂರವಾಣಿ: 080-23345259

email: aparanji@hotmail.com website: aparanjimag.com

ಸಂಪರ್ಕ ವಿಳಾಸ: ಶ್ರೀ ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ, ಉಪ ಸಂಪಾದಕರು, ಅಪರಂಜಿ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ,

ನಂ. 96, 'ಸುಕೇಶವ' ಎರಡನೇ ಅಡ್ಡರಸ್ತೆ, 20ನೇ ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆ, ಹೊದಲನೇ ಫೇಸ್,

ಬಿ.ಟಿ.ಎಂ. ಲೇಔಟ್, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 068. ದೂರವಾಣಿ: 26688488

ಯುಗಾದಿ ಹಬ್ಬದ
ಹಾರ್ದಿಕ ಶುಭಾಶಯಗಳು

ಕೊಡುಗೆ

ಪ್ರಭಾ ಕಣ್ಣಿನ ಆಸ್ಪತ್ರೆ

ಮತ್ತು

ಸಂಶೋಧನಾ ಕೇಂದ್ರ

504, 40ನೇ ಅಡ್ಡರಸ್ತೆ, 7ನೇ ಬ್ಲಾಕ್,

ಜಯನಗರ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 070

ದೂರವಾಣಿ: 2634 4131, 41 / 2663 7041

ಮತ್ತು

ವಿಠಲ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ

ನೇತ್ರಶಾಸ್ತ್ರ ಸಂಸ್ಥೆ

ನಂ. 1, 2ನೇ ಅಡ್ಡರಸ್ತೆ, 2ನೇ ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆ,

7ನೇ ಬ್ಲಾಕ್, ಬನಶಂಕರಿ 3ನೇ ಹಂತ,

ಹೊಸಕೆರೆಹಳ್ಳಿ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 085

ದೂರವಾಣಿ: 2672 2213/14/15/19

○ ಪ್ರಕಾಶ್

'ನಾಗರಿಕ ಪರಮಾಣು' ಸಹಕಾರ ಒಪ್ಪಂದ

- ಸುದ್ದಿ

ಅನಾಗರಿಕ ಪರಮಾಣುಗಳದ್ದೇ ಭಯ !!

★ ★ ★

'ಸೈಸ್' ನಿಂದ ಜಮೀನು ವಶ

- ಪತ್ರಿಕೆ

Not a nice ಥಿಂಗ್!!

★ ★ ★

ಅದ್ಭುತ ದೇಶ; ಬುಷ್‌ಗೆ ಅಚ್ಚರಿ.

- ಪತ್ರಿಕೆ

ಸದ್ಯ, ಇಲ್ಲೇ ನೆಲಸಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ!!

★ ★ ★

ತಾಜ್‌ಮಹಲ್ ಭೇಟಿಗೆ ಸಮಯವಿಲ್ಲ

- ಬುಷ್

ಶಹಜಹಾನ್ ನಿರಾಳವಾಗಿ ಉಸಿರಾಡಿದನಂತೆ!!

★ ★ ★

ಬೆಂಗಳೂರು ಮೆಟ್ರೋಗೆ 30 ಕೋಟಿ

- ಸುದ್ದಿ

ರಾವಣನ ಮೊಟ್ಟೆಗೆ....!!

★ ★ ★

Nuclear Deal on the Anvil

- ಪತ್ರಿಕೆ

ಅಯ್ಯೋ! ಜೋರಾಗಿ ಹೊಡೆಬೇಡಿ!!

★ ★ ★

ಕಲಬೆರಿಕೆ ಚಿನ್ನಾಭರಣ; ಭಾರೀ ವಂಚನೆ

- ಸುದ್ದಿ

‘ಅಪರಂಜಿ’ ನಸುನಕ್ಕಳಂತೆ!!

★ ★ ★

“ಎರಡು ಅಂಗಡಿಗಳ ಬೀಗ ಮುರಿದು ಕಳ್ಳತನ”

“ಪೋಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ಸನ್ಮಾನ”

ದಿನ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಸುದ್ದಿಗಳು!!

★ ★ ★

ಈ ಪಾಟಿ ಮನಸ್ಸು...ಪ್ರಾಣಿಗಳು...ಪಕ್ಷಿಗಳು
ರಾಜಕೀಯದೋರು ಸತ್ತು ಬಂದೈ ಹೆಂಗೆ
ಜಾಗೆ ಹೊಂದಿಸೋದು ಅಂತ ಚಿಂತೆನಾ.....

‘ಎಲ್ರೀ, ತಲೆ ತಪ್ಪಿಸ್ಕೊಂಡು ಓಡಾಡ್ತಾ ಇದೀರಾ, ಊರಲ್ಲಿದೀರೋ ಹೇಗೆ?’ ಅಂತ ನೀವು ಕೇಳುಕ್ಕೆ ಮುಂಚೇನೇ ವರದಿ ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಅದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಕಥೆ.

ರಿಪ, ಸಾರಿ, ಗಣರಾಜ್ಯೋತ್ಸವದಂದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಊಟ ಆದಮೇಲೆ ಹಾಗೇ ಜೂಗರಿಸ್ತಾ ಕೂತಿದ್ದೆ. ಒಮ್ಮಲೇ ಬಾಗಿಲ ಕರೆಗಂಟೆ ಟ್ರಿನ್ ಗುಟ್ಟಿತು.

ಹೋಗಿ ನೋಡಿದೆ. ನಾಲ್ವರು ಶಾಲಾ ಮಕ್ಕಳು ಬಾಗಿಲಿನಾಚೆ ನಿಂತಿದ್ದರು. ಒಳಗೆ ಕರೆದೆ. ‘ಅಂಕಲ್, ಇಂಟರ್ ಸ್ಕೂಲ್ ಸೈನ್ಸ್ ಕಾಂಪಿಟಿಷನ್ ಇದೆ. ನಾವು ಒಂದು ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಬೇಕು. ನಿಮ್ಮ ಸಹಾಯ ಕೇಳುಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೀವಿ ‘ ಅಂದ ಪರಸ್. ಮಕ್ಕಳು ಕೇಳಿದರೆ ಇಲ್ಲ ಅನ್ನುಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ, ಸರಿ, ನನ್ನನ್ನು ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಆ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಈಗಿನ ಕಾಲದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಏನು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಇತರರಿಂದ ಕೆಲಸ ತೆಗೆಯೋದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿರುತ್ತೆ. ಸದನ್, ಬಾಲಚಂದ್ರ, ಧೃವ ಇವರೆಲ್ಲಾ ಈ ಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿಣಿತರು ಎಂದು ಆಮೇಲೆ ನನಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂದುವರಿದನಂತರ, ಎಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಬರುವ ಬದಲು ಸರದಿಯ ಮೇಲೆ ಬರತೊಡಗಿದರು. ಆಗಾಗ್ಗೆ ಡೆಡ್ ಲೈನ್ ಬಗ್ಗೆ ಎಚ್ಚರಿಸುವುದು ಬೇರೆ. ಅಂತೂ ಮಕ್ಕಳ ಮನನೋಯಬಾರದೆಂದು ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಮುಗಿಸಿಕೊಟ್ಟೆ. ನನ್ನ ದುರಾದೃಷ್ಟವೋ ಏನೋ ಆ ಮಾಡೆಲ್ಲಿಗೆ ಮೊದಲ ಬಹುಮಾನ ದೊರಕಿತು. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಅವರ ಶಾಲೆಯ ಮುಖ್ಯ ಉಪಾಧ್ಯಾಯಿನಿ ನನ್ನನ್ನ ಕರೆದು ಇತರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇಂತಹ ಒಂದು ಅವಕಾಶ ಒದಗಿಸಲು ಒಂದು ಸಮ್ಮರ್ ಕ್ಯಾಂಪ್ ನಡೆಸಿಕೊಡುವಂತೆ ವಿನಂತಿಸಿಕೊಂಡರು. ಉಪಾಧ್ಯಾಯಿನಿ ಕೇಳಿದರೆ ಇಲ್ಲ ಅನ್ನುಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ, ಹಾಗಾಗಿ ನೋಡಿ ಸ್ವಾಮಿ, ಒಂದು ತಿಂಗಳಿಂದ ಜಿ.ಸಿ.ರಸ್ತೆ, ಪೀಣ್ಯ ಅಂತ ಅಲೆದಾಡೋಹಾಗಾಗಿದೆ.

ಇರಲಿ, ಒಂದು ಸಿಹಿ ಸುದ್ದಿ. ಅಪರಂಜಿ ಬಳಗದ ಶೀನೂ ಗೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಬಹುಮಾನ ದೊರಕಿದೆ. ಅವರ ‘ ಹಳ್ಳಿ ಬಂತು ಹಳ್ಳಿ ‘ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ವರ್ಷದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕಾದಂಬರಿ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮಿತ್ರ ಶೀನೂಗೆ ಅಪರಂಜಿ ಬಳಗದ ಎಲ್ಲರ ಪರವಾಗಿ ಹಾರ್ದಿಕ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು. ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ವೈದ್ಯರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃಷಿ ಅಪರಂಜಿಯಿಂದಲೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತೆನ್ನುವ ಸಂಗತಿ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಹೆಮ್ಮೆಪಡುವಂತಹದು. ಹಾಸ್ಯಸಾಹಿತ್ಯ ಒಂದು ಬೇರೇ ಪ್ರಕಾರವಲ್ಲ, ಜೀವನವನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸುವ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ಎಂಬ ಮಾತಿಗೆ ನಿಜವಾದ ದೃಷ್ಟಾಂತವೆಂದರೆ ಶೀನೂವಿನ ಬರಹ. ಶ್ರೀಯುತರ ಲೇಖನಿಯಿಂದ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಉತ್ತಮ ಕೃತಿಗಳು ಮೂಡಿಬರಲಿ ಎಂದು ಅಪರಂಜಿ ಹಾರೈಸುತ್ತಾಳೆ.

ಮೊನ್ನೆ ಪ.ರಮಾನಂದರಾಯರ ಪುತ್ರ ಶ್ರೀಯುತ ಪ್ರಭಾಕರ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಅವರು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರುವ ‘ ಪಡುಕೋಣೆ ರಮಾನಂದರಾವ್ ಸಂಸ್ಕರಣ ಸಮಿತಿ ‘ , ಕಳೆದ ಅನೇಕ ವರುಷಗಳಿಂದ ಉತ್ತಮ ಹಾಸ್ಯಸಾಹಿತಿಗೆ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ನೀಡುವ ಸ್ತುತ್ಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಪ್ರಭಾಕರರ ನನ್ನೊಡನೆ

ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ, ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳ ಅನಾರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಇತರ ಕಾರಣಗಳಿಂದಾಗಿ, ತಮ್ಮ ಸಮಿತಿಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಗಿತಗೊಳಿಸಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದರು. ತಮ್ಮ ಸಮಿತಿಯ ಖಾತೆಯಲ್ಲಿರುವ ಹಣವನ್ನು ನಮ್ಮ ಟ್ರಸ್ಟಿಗೆ ದಾನಮಾಡಿ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ.ರಮಾನಂದರಾಯರ ಹೆಸರನ್ನು ಉಳಿಸುವಂತಹ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಮ್ಮ ಟ್ರಸ್ಟ್ ಹಮ್ಮಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದೇ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಟ್ರಸ್ಟಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಮಾಲೋಚನೆ ನಡೆಸಿ ಈ ಕೆಳಕಂಡ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ.

1. 2006ನೇ ವರ್ಷದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ, ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಪ.ರಮಾನಂದರಾವ್ ಸಂಸ್ಕರಣಾ ಹಾಸ್ಟಲೇಖನ ಸ್ಪರ್ಧೆಯೊಂದನ್ನು ನಡೆಸುವುದು
2. ಈ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ವಿಜೇತರಿಗೆ ಮೊದಲ ಹಾಗೂ ಎರಡನೆಯ ಬಹುಮಾನ ಹಾಗೂ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ವಿತರಿಸುವುದು.
3. ಈ ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ರಾಜ್ಯಾದ್ಯಂತ ಲೇಖಕರಿಗೆ ಆಹ್ವಾನ ನೀಡುವುದು.
4. ಕೊರವಂಜಿ ಅಪರಂಜಿ ಟ್ರಸ್ಟ್‌ನ ಟ್ರಸ್ಟಿಗಳು ಹಾಗೂ ಅಪರಂಜಿ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಈ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆ ನಿಷಿದ್ಧ.

ಈ ಸ್ಪರ್ಧೆಯನ್ನು ಆಗಸ್ಟ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವ ಆಲೋಚನೆ ಇದೆ.

ಅಂದಹಾಗೆ ಸ್ಪರ್ಧೆ ವಿಷಯ ಬಂದಾಗ ಇಂದು ಸಂಜೆ ಆನಂದ ನನಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ ಈಮೇಯ್ಲಿನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ.

‘ಆ ಕರಾಳ ನಿಶಿ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಕೃಶಕಾಯದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ರೈಲು ನಿಲ್ದಾಣದ ಬಳಿಯಿರುವ ರೈಲು ಹಳಿಗಳ ಮೇಲೆ ಕುಸಿದು ಬಿದ್ದಿದ್ದ.’

ಎಂಬ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಏನೂರು ಪದಗಳನ್ನು ಮೀರದೆ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಕಥೆಯನ್ನು ಬರೆಯಲು ಒಂದು ಸ್ಪರ್ಧೆ ಇತ್ತಂತೆ. ಈ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ಬಹುಮಾನ ಪಡೆದ ಕತೆ ಹೀಗಿದೆ.

‘ಆ ಕರಾಳ ನಿಶಿ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಕೃಶಕಾಯದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ರೈಲು ನಿಲ್ದಾಣದ ಬಳಿಯಿರುವ ರೈಲು ಹಳಿಗಳ ಮೇಲೆ ಕುಸಿದು ಬಿದ್ದಿದ್ದ.

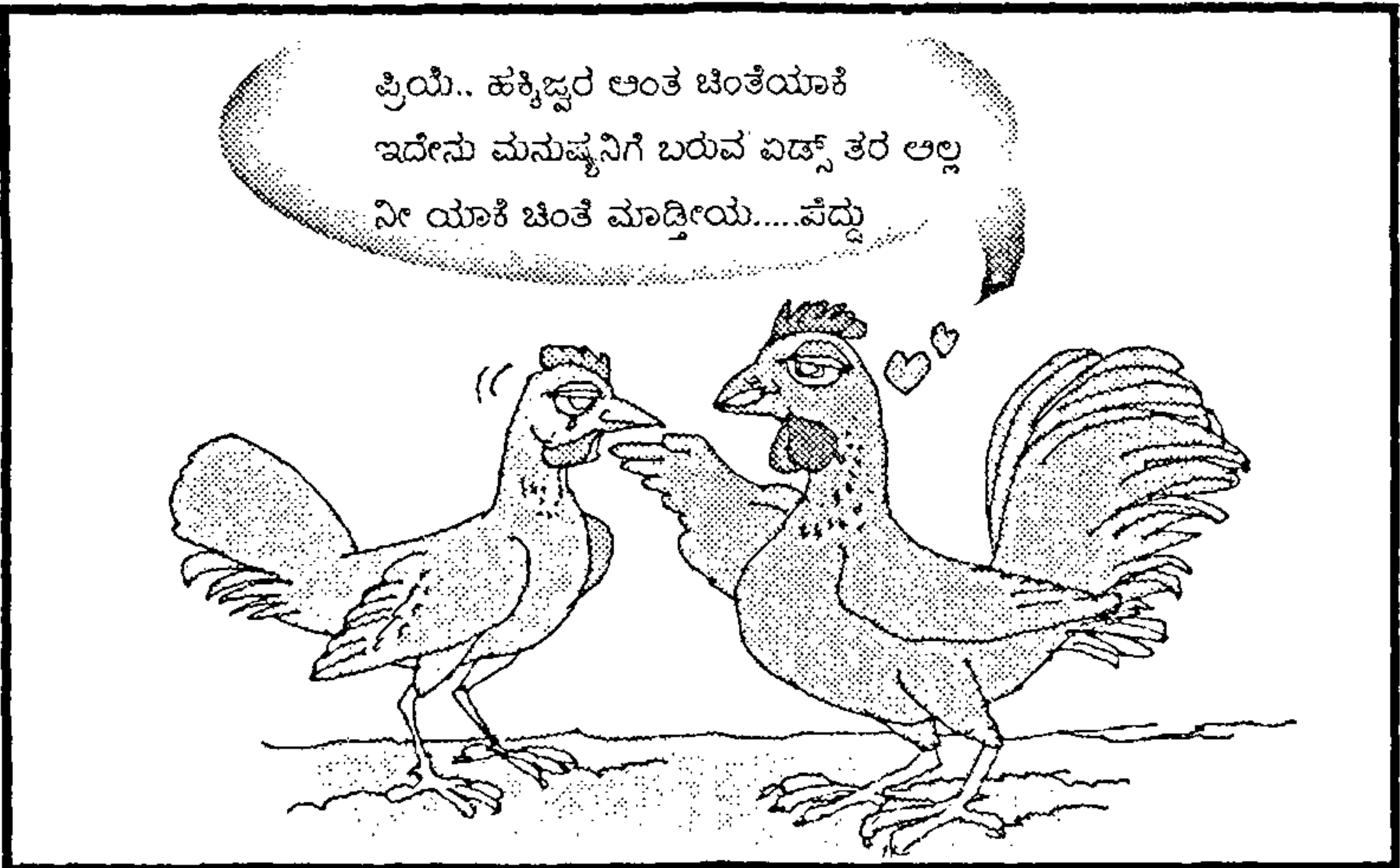
ನನಗೆ ಕುತೂಹಲ ತಡೆಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಏನಾಗಿರಬಹುದು ಆತನಿಗೆ ಎಂದು ನೋಡಲು ಅವನ ಬಳಿ ಸಾಗಿದೆ. ಆತ ಹಳಿಗಳಿಗೆ ಅಡ್ಡಲಾಗಿ ಮುಖ ಕೆಳಗೆ ಮಾಡಿ ರಕ್ತದ ಮಡುವಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ. ಆಗತಾನೇ ಹಾದು ಹೋಗಿದ್ದ ರೈಲು ಅವನ ಕಥೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿತ್ತು. ಸುಮಾರು ನನ್ನಷ್ಟೇ ಎತ್ತರ, ದವ್ವ ಇರಬಹುದಾಗಿದ್ದ ಆ ಮನುಷ್ಯನ ಜೇಬಿನಿಂದ ಅವನ ಇನ್ಸಿಮೆಂಟ್ ಅನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಅಪೈಸಲ್ ಪತ್ರ ಇಣುಕುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಪತ್ರ ಹಾಗೂ ಆತನ ಕತ್ತಿನ ಸುತ್ತ ಧರಿಸಿದ್ದ ಟ್ಯಾಗ್ ನಿಂದ ಅವನು ಸಾಫ್ಟ್‌ವೇರ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಊಹಿಸಿದೆ. ಕುತೂಹಲ ತಡೆಯಲಾಗದೇ ಅವನ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಪತ್ರ ತೆಗೆದು ಓದಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ. ಅಬ್ಬ, ಅವನಿಗೆ ಏನೇನೂ ಇನ್ಸಿಮೆಂಟ್ ಸಿಕ್ಕಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಪತ್ರವನ್ನು ಅವನ ಬಾಸ್ ಅವನಿಗೆ

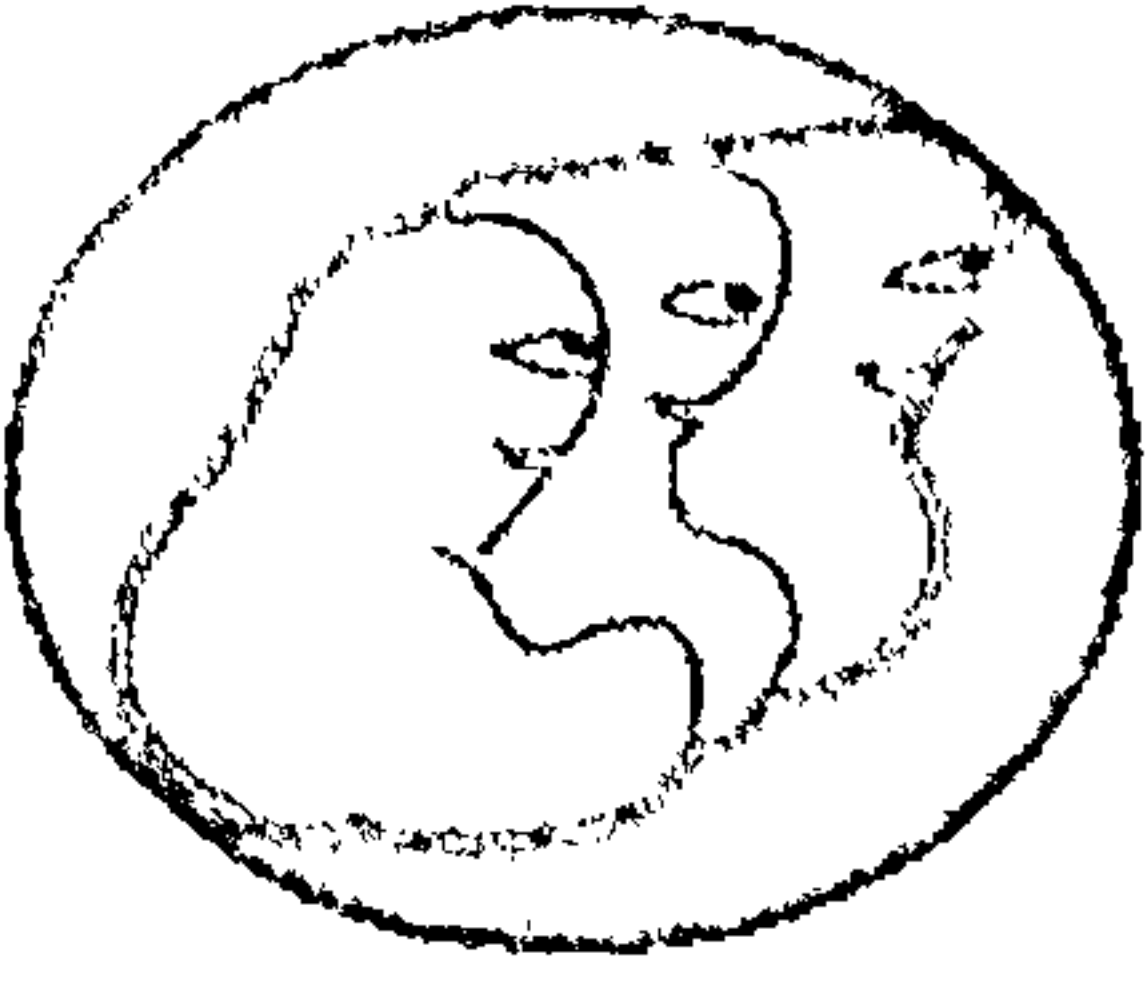
ನೀಡಿದಾಗ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಾಗಿರಬಹುದಾದ ಆಘಾತ ನನಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ಅರೆ, ಪತ್ರದ ಮೇಲಿನ ತುದಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಅವನ ಹೆಸರು ನನ್ನ ಹೆಸರೇ ಆಗಿತ್ತು. ಇನಿಷಿಯಲ್ಸ್ ಸಹಾ. ಇದಂತಹ ಕಾಕತಾಳ ನ್ಯಾಯ ಅಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮುಖ ನೋಡೋಣವೆಂದು ಅವನ ಶರೀರವನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿದ ತಕ್ಷಣ ನನಗರಿವಿಲ್ಲದಂತೆಯೇ ನಾನು ಚೀರಿದೆ. ಅದು ನನ್ನದೇ ಮುಖ. ಆಗಲೇ ನಾನು ಸತ್ತಿರುವ ಅರಿವು ನನಗಾಗಿದ್ದು. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಯಾರೋ ನನ್ನ ಬೆನ್ನನ್ನು ತಟ್ಟಿದರು. ನಾನು ಕಂಪ್ಯೂಟರಿನ ಮುಂದೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಹಗಲುಗನಸಿನಿಂದ ಹೊರಬಂದು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿದೆ. ನನ್ನ ಬಾಸ್. ' ಏನೋ ಕನಸು ಕಾಣ್ತರೋ ಹಾಗಿದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ನನ್ನ ಆಫೀಸಿಗೆ ಬರ್ತೀಯಾ. ನಿನ್ನ ಆಪ್ತೆಸಲ್ ಪತ್ರ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ ' ಅಂದರು ನನ್ನ ಬಾಸ್.

ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಅಪರಂಜಿ ಓದುಗರಿಗೂ ಒಂದು ಸ್ಪರ್ಧೆ ಏಕೆ ಏರ್ಪಡಿಸಬಾರದು ಅನ್ನಿಸಿತು. ಇದು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಪ. ರಮಾನಂದರಾವ್ ಸ್ಮಾರಕ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಖಂಡಿತಾ ಅಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಆಗಸ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅನೌನ್ಸ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಇದು ಅಂತಹ ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಒಂದು ತಯಾರಿ ಅಷ್ಟೇ.

'ಹಾದಿಯ ಬದಿಯಲ್ಲಿನ ಕಸದ ತೊಟ್ಟಿಯ ಮುಚ್ಚಳವನ್ನು ನಾನು ಮೆಲ್ಲಗೆ ತೆರೆದು ಹೊರಗೆ ಇಣುಕಿದೆ.' ಎಂಬ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಏನೂರು ಪದಗಳ ಮಿತಿಯನ್ನು ಮೀರದೇ ಒಂದು ಕಥೆ ಬರೆಯಿರಿ. ಈ ಕಥೆ ಅಪರಂಜಿಗೆ ಒಗ್ಗುವಂತೆ ಇರಬೇಕು. ಕಥೆ ಕಳುಹಿಸಲು ಕೊನೆಯ ದಿನಾಂಕ ಏಪ್ರಿಲ್ ಮೂವತ್ತನೇ ತಾರೀಖು. ಉತ್ತಮವೆಂದ ಕಂಡ ಕಥೆಯನ್ನು ಜೂನ್ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತೇವೆ. ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ. ನಿಮ್ಮ ಸೃಜನಶೀಲತೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಸರತ್ತು ಕೊಡಿ. ನಾನಂತೂ ಸಾದರ್ ಪತ್ರಪ್ಪ ರಸ್ತೆಯ ಕಡೆ ಅರ್ಜಿಂಟಾಗಿ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬೈ.

- ಶಿವಕುಮಾರ್

ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಹಾಸ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ

- ಬಾಗೂರು ಚಂದ್ರು

ಅ.ರಾ. ಸೇತುರಾಮರಾವ್ (ಅರಾಸೇ) ಕೊರವಂಜಿ ಬಳಗದ ಪ್ರಮುಖ ಸದಸ್ಯರು, ಇಂದಿನ ಹಿರಿಯ ಹಾಸ್ಯ ಲೇಖಕರು. 1950ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಮುಗಿಲಹಳ್ಳಿಯ

ಪರಿಸರದಿಂದ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಬಂದು ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದ ನನಗೆ ಕೊರವಂಜಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರಮುಖ ಆಕರ್ಷಣೆಯೇ ಅರಾಸೇ ಲೇಖನಗಳು. ಅವರ ಪ್ರತಿ ಲೇಖನದಲ್ಲಿಯೂ ಏನಾದರೂ ಹೊಸತಿರುತ್ತಿತ್ತು, ಅವರ ವೀರಣ್ಣ, ಕೊಟ್ಟಾ, ಬಸ್ಯಾಗಳು ಬಾಗೂರಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ನೋಡಿದವರೇ ಎನ್ನಿಸುತ್ತಿತ್ತು, ಅವರ ಭಾಷೆ ಆ ಪ್ರದೇಶದ ಪರಿಮಳವನ್ನು ಮೈಸೂರಿಗೆ ತರುತ್ತಿತ್ತು.

ಆಗ ಓದಿದ ಒಂದು ಪ್ರಸಂಗ: ಮುಗಿಲಹಳ್ಳಿಯ ಕೆಲವು ವರ್ತಕರು ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳೂ ತೊಗರಿಬೇಳೆ ಕೊಳ್ಳಲು ಆಗ್ರಾಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ವ್ಯಾಪಾರಿಮಂದಿ - ವ್ಯಾಪಾರ ಮೊದಲು, ಕೊನೆ, ಸರ್ವಸ್ವ. ಆಗ್ರಾ ಎಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ತೊಗರಿಬೇಳೆ ಮಾತ್ರ! ಆದರೆ ಒಮ್ಮೆ ಇವರು ಅಲ್ಲೇ ಒಂದು ದಿನ ಉಳಿಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿನ ತಮ್ಮ ಪರಿಚಿತರನ್ನು ಈ ಊರಾಗೆ ತೊಗರಿಬೇಳೆ ಅಲ್ಲೇ ಬ್ಯಾರೆ ಏನಾದರೂ ಐತೇನೂ ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದಾಗ ಯಾರೋ ತಾಜಮಹಲ್ ವಿಚಾರ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇವರೂ ಹೋಗಿ ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಅದ್ಭುತವನ್ನು ನೋಡಿದ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಸೆಲಿಬ್ರೇಟ್ ಮಾಡಬೇಕೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಆ ದರಿದ್ರ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಮಂಡಕ್ಕಿ ಉಸಲಿಯೂ ಇಲ್ಲ, ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿಯಂತೂ (ಬಜ್ಜಿ) ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ!

ಕೊರವಂಜಿಯಲ್ಲಿ ಅರಾಸೇ ಆಗ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಲೇಖನಗಳು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮೂರು ಬಗೆಯವು ಎಂದು ನೆನಪು. ಮೊದಲನೆಯ ಕೊಟ್ಟಾ, ಬಸ್ಯಾ ಭಾಷಾಗಳ exploits- 'ಸಾಹಸಗಾಥೆ'ಗಳು. ಎರಡನೆಯ ಅಖಿಲ ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಫಲ ಪ್ರೇಮಿಜನ ಪರಿಷತ್ತಿನ (ಅಕವಿಪ್ರೇಪ) ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳ ವರದಿಗಳು. ಮೂರನೆಯದು ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆ, ಗ್ರಂಥ ಸಂಪಾದನೆ ಮೊದಲಾದ ಪಂಡಿತ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಬಗೆಗಿನ ವಿಡಂಬನೆಗಳು. ಕೊರವಂಜಿಯ ನಂತರ ಅರಾಸೇ ಜನಪ್ರಿಯ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ಹಾಸ್ಯ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಸ್ಯ ಕವನಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಹಾಸ್ಯ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನೂ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಜಿ.ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂ - ಅರಾಸೇ ಕೊರವಂಜಿ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟ ಅಪರಂಜಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಅಪರಂಜಿ ಎಂದರೆ ಚೊಕ್ಕ, ಪರಿಶುದ್ಧ. ಅರಾಸೇಯವರದು ಶುದ್ಧ ಹಾಸ್ಯ. ಶುದ್ಧ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಕಾರ ಸುಲಭ ಬಾಳೆಹಣ್ಣಲ್ಲ, ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಓದುಗರು ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಶ್ರಮ ಪಡಬೇಕು. ಇದನ್ನೇ ಅರಾಸೇಯವರ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮಾದರಿಯ ಹಾಸ್ಯ ಸವಿಯಲು ರಸಸ್ವಾದ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಉಚ್ಚ ಶಿಕ್ಷಣ, ಪದವಿ ಅಗತ್ಯ ಎಂದು ಶ್ರೀರಂಗ ಹೇಳಿದ್ದು.

ಅರಾಸೇ ಪ್ರಾಚೀನ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಆಳವಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದವರು. ಅವರಿಗೆ ಗದುಗಿನ ಭಾರತದ ಮೇಲಿರುವ ಪ್ರಭುತ್ವ ಮತ್ತು ಅದರ ಕರ್ತೃ ನಾರಣಪ್ಪನ ಬಗೆಗಿನ ಗೌರವ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ಇಲ್ಲಿರುವ 'ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ'ದಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು.

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ

- ಉ.ರಾ.ಸೇ.

‘ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ’, ‘ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಧರಿತ್ರಿಪಾಲ’, ‘ಕೇಳಯ್ಯಾ, ಜನಮೇಜಯ ಮಹೀಪಾಲ’, ‘ರಾಯ ಕೇಳ್’, ‘ಭೂಪ ಕೇಳ್’, ‘ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಮಹೀಪತಿ’, ‘ಎಲೆ ಜನಮೇಜಯ ಕ್ಷಿತಿಪ’, ‘ಎಲೆ ಪರೀಕ್ಷಿತ ತನಯ ಕೇಳ್’, ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಸಂಚೋಧನೆ ಮಾಡುವಾಗ ವೈರಂಪಾಯನ ಮಹರ್ಷಿಯ ಮನಸ್ಸಿತಿ ಹೇಗಿದ್ದಿತು? ಆ ರೀತಿ ಅವನು ಹೇಳಬೇಕಾದ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ಏಕೊದಗಿದವು? ಎಂಬುದು ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನ ಭಾರತವನ್ನೊದಿದ, ಹೇಳಿದ, ಕೇಳುವ ಎಲ್ಲ ಸಜ್ಜನರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವ ಸಂಶಯಗಳು.

ಒಂದೆರಡು ಸಾಲುಗಳನ್ನು ತುಂಬಿಸಲು ಕವಿ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದನೆ? ಪುರುಷ ಸರಸ್ವತಿಯಂತೆ ‘ಬಿದಿಗೆ ಲಗ್ನದೊಳೆಂಬೆನ್ನೆ ಸುಪ್ರಾಸ ರಕ್ಷಣೆಗೆ’ ಎನ್ನುವ ಮನೋಭಾವ ನಾರಣಪ್ಪನಿಗಿತ್ತೆ? ಸಂಸ್ಕೃತ ಮಹಾಭಾರತದ ಭಾಷಾಂತರ ವಾಗಿದ್ದೀತೇ ಇದು? ಅಥವಾ ವ್ಯಾಸನು ಚೈವಕವಿ (ಶೈವನಲ್ಲ) ಯಾದಂತೆ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನು ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಕವಿ (ವೈಷ್ಣವನಲ್ಲ) ಯಾಗಿದ್ದಾನೇ?

ಇವೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ ಒಂದು ವಾದವನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದವರು ಒಬ್ಬರಿದ್ದಾನೆ. (ಕಸ್ತೂರಿ ಅವರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ) ಜನಮೇಜಯನು ತನ್ನ ನವರಸಭರಿತವೂ ಮಹತ್ತಿಸದೂ ಭಾರವೂ ಆದ ಭಾರತವನ್ನು ಕೇಳದೆ ಅರೆ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ತೂಕಡಿಸಲು ಆರಂಭಿಸುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಸಹಿಸಲಾರದೇ, ಅವನನ್ನು ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ರಾಯ ಕೇಳ್, ಎಲೆ ರಾಯ, ಎಂದು ಕಾತುರದಿಂದ ಮಾತಾಡಿಸಿ, ಮೆಲ್ಲನೆ ತಟ್ಟೆ ಎಚ್ಚರಿಸಿ, ತನ್ನ ಕತೆಯನ್ನು ವೈರಂಪಾಯನನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. (ಅಂಥ ಮಹನೀಯನಿಗೇ ಆ ಗತಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ, ಭಾರತ ಹೇಳಲು ಯತ್ನಿಸುವ ನನ್ನಂತಹ ಸಾಮಾನ್ಯರ ಭಾರತ ಕಥೆಯನ್ನು ಜನ ಗೊರಕೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಲೇ ಕೇಳುವುದು ಸಹಜವೆನ್ನಿಸದೇ?) ಈ ತಜ್ಞರ ವಾದವನ್ನು ನಾನು ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಅಂಗೀಕರಿಸಿರುತ್ತೇನೆ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಂಚೋಧನೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿದ್ದೇನೆ. ಸಹೃದಯರು ಸಾವಧಾನದಿಂದ (ಜನಮೇಜಯನಂತೆ ತೂಕಡಿಸದೆ) ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು.

ಜನಮೇಜಯನು ಸಂಕಟಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಭಾರತವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಅವನದೇ ದೊಡ್ಡ ಕಥೆಯಾದ ಮೇಲೆ, ಬೇರೆಯವರ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಆಸಕ್ತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅದು ವೈರಂಪಾಯನಿಗೂ ಗೊತ್ತು, ಆದರೂ ಗುರುಗಳಾದ ವ್ಯಾಸರ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಲೇಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಅವರು ಕಥೆಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದ ರೀತಿ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾಗಿತ್ತು.

ರಾಯ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದು ವೈರಂಪಾಯ ಮುನಿ ಹೇಳಿದನು.

ಬೆಳೆಯುವ ಬೆಳೆ ಮೊಳಕೆಯಲ್ಲೇ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಗಿಡವಾಗಿ ಅದು ಬಗ್ಗಲಿಲ್ಲ. ಮರವಾಗಿ ಬಲಿಯಿತು. ದಿನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಂಧ್ಯೆಯಷ್ಟೇ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದರೂ, ಹತ್ತೆಂಟು ಬಾರಿ 'ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ' ಎನ್ನದಿದ್ದರೆ ಕಥೆ ಸಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ವೈಶಂಪಾಯನಿಗೂ ಬರುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಾ ಛಲ ಬೆಳೆಯಿತು. ಬೇಕಾದಾಗಲಿ; ಭಾರತವನ್ನು ಸಾಧ್ಯಂತವಾಗಿ ಹೇಳಲೇಬೇಕು ಎಂದವನು ಹತ ತೊಟ್ಟ. ಮಧ್ಯೆ ಮಧ್ಯೆ ಕೇಟಲೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಿ ಪಾಂಡವರ ಕಥೆಯ ಮಧ್ಯೆ ಬೇರೆಯವರ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿದ; ಧರ್ಮದ ವ್ಯಾಖ್ಯೆ ಮಾಡಿದ, ನೀತಿ ಬೋಧೆಗಳನ್ನು ಉದ್ಬುದ್ಧವಾಗಿ ಹೇಳಿದ ಹೆಚ್ಚೇನು, ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿನ ಸಮಸ್ತ ಜ್ಞಾನ ಭಂಡಾರವನ್ನೂ ಸೂರೆಗೊಂಡ ಜನಮೇಜಯನ ತೂಕಡಿಸುವ ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ತುರುಗಿದ. 'ಕೇಳು ಭೂಪತಿ' ಎಂದು ತಟ್ಟಿ ಎಬ್ಬಿಸಿ ಹೇಳಿದ. ಜನಮೇಜಯನೂ ಇದನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿರಬೇಕು. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಅವನು ಬೇಕೆಂದೇ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ತೂಕಡಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದ. ಇಂತಹ ದೃಢ ಮನಸ್ಕರಾದ ಹೇಳುವ ಕೇಳುವ ಸುಜನರು ಸೇರಿದರೆಂದ ಮೇಲೆ 'ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ' ಎಂಬ ಮಾತು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಬಾರಿ ಬಂದುದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವೇನು?

ಸಂಖ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿ ಆಸಕ್ತರಾದ ಮಹನೀಯರ ತೃಪ್ತಾರ್ಥವಾಗಿ 8945 ಬಾರಿ ವೈಶಂಪಾಯನನು ಜನಮೇಜಯನನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ ಕಥೆ ಮುಂದುವರಿಸಿದ್ದಾನೆಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ನಾವು ಕಂಡು ಹಿಡಿದಿದ್ದೇವೆ. ಇದು ನವರಸಭರಿತವಾದ ಆದಿ ಪಂಚಕ. ಯುದ್ಧ ಪಂಚಕಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಧ್ಯಾರಂಭ, ಸಂಧ್ಯಂತಗಳಲ್ಲಿ 'ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ' ಎಂದು ಪುನರಾಯಿಸಿದ್ದನ್ನು ನಾವು ಗಣನೆಗೆ ತಂದಿಲ್ಲ.

ಪಾಂಡು ಮಹಾರಾಜನು ಸತ್ತ ಸಮಯದಲ್ಲಾಗಲೀ, ಬಕ ಹಿಡಿಂಬ, ಕಿಮ್ಮೀರರನ್ನು ಭೀಮನು ಸವರಿದ ಸಮಯದಲ್ಲಾಗಲಿ, ಪಾಂಡವರು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದಾಗಾಗಲಿ, ಕರ್ಣ ಕೃಷ್ಣರು ಸಂವಾದಿಸಿದಾಗಲಾಗಲಿ, ಜನಮೇಜಯ ತೂಕಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಪ್ರಕೃತಿ ವರ್ಣನೆ, ಧರ್ಮ ಸತ್ಯಗಳ ಮೀಮಾಂಸೆ, ವೀರ, ರೌದ್ರ, ಭಯಾನಕಾದಿ ಅಷ್ಟರಸಗಳ ನಿರೂಪಣೆ ಇವುಗಳಿಗೆ ಬೆರಗಾಗಿ ಕೇಳುವ ಕುಳವಲ್ಲ ಜನಮೇಜಯ.

ಕಂಕಣನಾಳುಗೊಂಡನು ಮತ್ಸ್ಯ, ಎಂಬ ಹೃದಯ ವಿದ್ರಾವಕ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ಹೇಳಿದಾಗ ಜನಮೇಜಯ ಮಲಗಿದುದನ್ನು ಕಂಡ ಮುನಿ 'ಎಲೆ, ಜನಮೇಜಯ ಕ್ಷಿತಿಪ' ಎಂದು ಒರಟಾಗಿ ಹೇಳಿದ. ಭೀಮನು ಸರ್ಪದ ಹಿಡಿತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕ ಕಳವಳಿಸಿದ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು 'ಅರಸ ಕೇಳ್' ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಸಿ ತಿಳಿಸಿದ. ಖಾಸಾ ಅಜ್ಜ ಅಭಿಮನ್ಯುವಿನ ಕಾಳಗವನ್ನು ಕೇಳಿದರೂ ಕೂಡ, ಅವನು ಸತ್ತ ಕೂಡಲೇ ಜನಮೇಜಯನ ಕಣ್ಣು ಹತ್ತಿಕೊಂಡವು. ವೈಶಂಪಾಯನನು ಬಲು ನೊಂದು ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಧರ್ಮಪಾಲ ಎಂದ.

ಆದಿ ಪರ್ವ ಮೊದಲಾಗಿ ದ್ರೋಣ ಪರ್ವ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವ ಮೊತ್ತಿಗೆ ಜನಮೇಜಯನ ಈ ಖಂಡನೀಯವಾದ ನಿಲುವಿನಿಂದಾಗಿ ವೈಶಂಪಾಯನನಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಸಿಟ್ಟು ಬಂದಿತ್ತೆಂದರೆ ಕರ್ಣ ಪರ್ವವನ್ನು ಇಪ್ಪತ್ತೇಳು ಸಂಧಿಗಳಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಏಳೇ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸಿಬಿಡಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದ್ದ. ಈ ಸುದ್ದಿಯ ಅರಿವು

ಜನಮೇಜಯನಿಗಾಗಿ, ಅವನು ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ತೊಕಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ. “ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ, ದೃತರಾಷ್ಟ್ರನಿಗೆ ಸಂಜಯನು ‘ಜೀವ ಉತ್ಸವಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧತೆ ಮಾಡಿಕೋ’, ‘ಕರ್ಣ ಸತ್ತ’ ಎಂದ. ದೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಎಚ್ಚರ ತಪ್ಪಿದ” ಎಂದ ಜನಮೇಜಯ ‘ಎಂಥಾ ಪೀಕಲಾಟಕ್ಕಿಂಟುಕೊಂಡಿತು; ಇದನ್ನು ಕೇಳದೆ ನನ್ನ ಪಾಪ ಪರಿಹಾರವಾಗುವಂತಿಲ್ಲ’ ಎಂದುಕೊಂಡು, ಮುಖ ತೊಳೆದುಕೊಂಡು ಕುಳಿತ. ಆಗ ವೈಶಂಪಾಯನನು ಇಪ್ಪತ್ತೇಳು ಸಂಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಕರ್ಣನ ಯುದ್ಧದ ರೋಮಾಂಚಕಾರಿ ಕತೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದ. “ಕರ್ಣನು ರಥ ಮುಗ್ಗಿದರೆ ಅಳುಕದೆ ಶಲ್ಯಾಪಸರಣಕ್ಕೆ ಕಳವಳಿಸದೆ, ಅಸಹಾಯ ಶೂರನಾಗಿ ಹೊಡೆದಾಡಿ, ತಾಯಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಮಾತಿಗೆ ತಪ್ಪದೆ, ಸಾಯುವಾಗಲೂ ದಾನ ಮಾಡಿ, ಕುರುಪತಿ ಕಟ್ಟನಕಟಕವೆಂದು ಕಾಯವಬಿಟ್ಟ. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ದುರ್ಯೋಧನ ರಥದಿಂದ ಬಿದ್ದ. ನಮಸ್ತ ಸೈನ್ಯವು ಅಳಲಿತು. ಸೂರ್ಯ ಮುಳುಗಿದ. ಕೌರವನ ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ಅಗಲಿಕೆಯಾಯ್ತು, ಎಂದು ಹೇಳಿ ಜನಮೇಜಯನ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿದರೆ, ಆಸಾಮಿ ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ಮಲಗಿದ್ದಾನೆ. ವೈಶಂಪಾಯನನಿಗೆ ಇದೇ ತಾಳ್ಮೆಯ ಕೊನೆ. ಇವನಿಗೆ ಕಥೆ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನಾನಾದರೋ ಎಂಥೆಂಥಾ ಅಲಂಕಾರಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ, ಕಾವ್ಯದ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಶೈಲಿಯನ್ನು ಬಳಸಿ ಇದುವರೆಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ, ಈ ಸಾಹಿತ್ಯಾನಭಿಜ್ಞ ಪುಚ್ಚ ವಿಷಾಣಹೀನ ಚತುಷ್ಪಾದಿಗೆ ನನ್ನ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿ ಪೂರೈಸಲೇಬೇಕು ಎನ್ನಿಸಿತು. ಜನಮೇಜಯನನ್ನು ತಟ್ಟಿ, ‘ಕೇಳಯ್ಯ ಜನಮೇಜಯ ಮಹೀಪಾಲ’ ಎಂದು ಶಲ್ಯಾಪವರ್ಣಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗಿದ. ವೈಶಂಪಾಯನನು ದೃಢ ಸಂಕಲ್ಪದವನು.

ಹಾಗಾದರೆ ಜನಮೇಜಯನಿಗೆ ಭಾರತದ ಯಾವ ಭಾಗವೂ ಸೊಗಸಲಿಲ್ಲವೇ? ಸೊಗಸಿತು; ಫನವಾಗಿ ಮನವನ್ನು ಸೆರೆ ಹಿಡಿಯಿತು. ಶೃಂಗಾರವಾದ ಭಾರತದ ಭಾಗ ಅವನನ್ನು ಆನಂದದ ಪರಮಾವಧಿಗೊಯ್ದಿತು. ಉತ್ತರನ ಪೌರುಷದ ಗಲಹತನವನ್ನು ಅವನು ತೊಕಡಿಸುತ್ತಾ ಕೇಳಿದನೇ? ಇಲ್ಲ. ಮೇಳದ ಗಣಕೆಯರ ನಡುವೆ ಉತ್ತರ ಕುಳಿತಿದ್ದನೆಂಬೊಂದು ಕಾರಣವೇ ಆ ಆಲಾಪಗಳನ್ನು ಕೇಳುವಂತೆ ಮಾಡಿತು. ಸ್ತ್ರೀಯರಿಂದಲೇ ತುಂಬಿದ್ದ ಅಂತಃಪುರದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರೆಯ ಸೌಂದರ್ಯ ವರ್ಣನೆ ನಡೆಸಿದಾಗ ಅವನು ಬೇಡವೆಂದನೇ? ದ್ರೌಪದಿಯ ವರ್ಣನೆಗೆ ನಾಚಿ ಮೊಗದಿರುಹಿದನೇ? ಅಂಬೆ ಭೀಷ್ಮನ ಬೈದು ಕಂಬನಿದುಂಬಿದಾಗ ಅವನು ಮಂಪರಿಸಲಿಲ್ಲವೇ? ಉರ್ವಶಿಯನ್ನು ಅರ್ಜುನ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದಾಗ ಅವನು ಮರಹಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಅರ್ಜುನನ ಪರವಾಗಿದ್ದನೇ? ಆಗವನು ಪೂರ್ಣವಾದ ಅರಿವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ. ಅವನು ರಸಿಕ. ವ್ಯಾಸರ ಅಶೆಯನ್ನು ಮೀರಿ ಗಂಧರ್ವ ಕನ್ಯೆಯ ಕೈ ಹಿಡಿದ ಗಂಡಸು. ಕೌರವನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದ ಛಪ್ಪನ್ನೈವತ್ತಾರು ದೇವರ ರಮಣೀಯರ ವರ್ಣನೆ ಮಾಡಿದಾಗ ‘ಸ್ವಾಮೀ, ಇದರಿಂದ ಕಥೆಯ ನಿರೂಪಣೆಗೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಉತ್ತರೆಯ ವರ್ಣನೆ ಅಸುಜಿತವಾಗಿದ್ದಂತೆ, ಇದು ಅತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಬೇಡ’ ಎಂದು ಕೇಳಿದನೇ? ಅವನು ಸ್ವಾಮೀ, ಬರಿ ಇದೇ ತುಂಬಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು ಎಂದುಕೊಂಡು ತಪ್ಪಗಿದ್ದ.

ಹಾಗಾದರೆ ದ್ರೌಪದಿಯ ವರ್ಣನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಡೆ 'ನೃಪತಿ ಕೇಳು' ಜನಮೇಜಯ ಕ್ಷಿತಿಪಾಲ 'ಕೇಳು' 'ಜನಪದ ಕೇಳು' 'ಏನನೆಂಬೆನು' ಎಂದು ಬರಲು ಕಾರಣವೇನು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತದೆ. ಅದು ಜನಮೇಜಯನ ತಪ್ಪಲ್ಲ. ಅವನು ಬಾಯ್ತೆರೆದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ. ಉತ್ಸಾಹಾತಿರೇಕದಿಂದ ಜಿತೇಂದ್ರಿಯನಾದ ವೈಶಂಪಾಯನನೂ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದರೆ, ಬೇಡವೆನ್ನಲು ಬಡಪಾಯಿ ಜನಮೇಜಯನಿಗೆ ಧೈರ್ಯವೆಲ್ಲಿಂದ ಬರಬೇಕು?

ವಿಶೇಷ ಟಿಪ್ಪಣಿ: ಯೂರಿ ಗಗಾರಿನ್ ಮಹಾಶಯನು ಬಾಹ್ಯಾಂತರಿಕ್ಷಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬಂದ ಈ ಪರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಹಾಭಾರತದ ಈ ಸಂಶೋಧನೆ ಗೊಡ್ಡುತನ ಅಪ್ರಸ್ತುತ ಎಂದು ನೀವೆನ್ನಬಹುದು. ಗಗಾರಿನ್ ಬರಿ ಒಂದು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸುತ್ತು ಹೊಡೆದ. ಆದರೆ ಭಾರತದ ವಯೋವೃದ್ಧ ಬಕದಾಲ್ವ್ಯ ಮುನಿ ಅಂತರ್ಗ್ರಹ ಸಂಚಾರ ನಡೆಸಿದವನು. ಅಂತಹವನ ಕಥೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಕೋವಿದರ್ ಗರ್ವಮಂ ಮಾಡಲಾಗದು ನಿಕಟ ಎಂಬುದೇ ಬಕದಾಲ್ವ್ಯನ ಪರವಾಗಿ ರಷ್ಯಕ್ಕೆ ನಾವೀಯುವ ಸಂದೇಶ.

ನಮ್ಮವ್ವ ನೋಡಿರೋ
ಇನ್‌ಸೈಕ್ಟರ್‌ಗಿಂತ ನಿನ್ನ ಮದುವೆ
ಯಾದ್ರೆ ವಾಸಿ ಅನ್ನಿಸಿದೆ....
ಮದುವೆ ಯಾಗಿಯೋ... ಐ ಲವ್ ಯು

ವಿದ್ಯಮಾನಗಳು

- ಕು.ಕ.

ಭಾರತಕ್ಕೆ ಜಯ ಎನ್ನುವ ಸುದ್ದಿಯೇ ಅಪರೂಪ, ಆದರೆ ಮೊನ್ನಿನ ಬುಷ್ - ಮನಮೋಹನ್ ಒಪ್ಪಂದದಿಂದ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬರೀ ಜಯವಲ್ಲ ಡಬ್ಬಲ್ ಜಯ - win, win - ಎಂದು ಮಾಧ್ಯಮಗಳು ಹಾಡಿ ಹೊಗಳುತ್ತಿವೆ. ನನ್ನಂತಹ ಮಂದಮತಿಗಳಿಗೆ ಇಂತಹ ವಿಷಯಗಳು ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬಲ್ಲವರನ್ನು ಕೇಳಿ ತಿಳಿದಿದ್ದು: ಈ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಂತೆ ಅಮೆರಿಕಾ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಅಲ್ಲಿ ಕಾಯಿದೆಗಳನ್ನು ತಿದ್ದಿದರೆ, ಐಎಇಎ ಎನ್ನುವ ಸಂಸ್ಥೆ ನಮಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗುವಂತಹ ಕರಾರುಗಳನ್ನು ವಿಧಿಸಿದರೆ, ಇನ್ನೊಂದಿಷ್ಟು ಅಣುವಿದ್ಯುತ್ ಸ್ಥಾವರಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಹಣ ಸಿಕ್ಕರೆ, ಇಂತಹ ಸ್ಥಾವರಗಳಿಗೆ ಪರಿಸರವಾದಿಗಳು ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಇನ್ನು 15-20 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ವಿದ್ಯುತ್ ಕೊರತೆ ನೀಗುತ್ತದೆ, ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲೂ 24 ಗಂಟೆ ವಿದ್ಯುತ್ ಸಿಗುವಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ ನಿಜ, ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ನಮ್ಮ ಮೈ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ - ಆದರೆ ಹೋದರೆ ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲಿನ ಕಲ್ಲಿನ ಬಸವಣ್ಣನೂ ನೀರು ಕುಡಿತಾನೆ, ನಿನಗೆ ಬುದ್ಧಿವೂ ಬರುತ್ತೆ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದ ಮಾತು ನೆನಪಿಗೆ ಬಂತು.

★ ★ ★

ಹಿಂದೆ ತುಂಗಾತೀರದ ಬೊಮ್ಮನಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಜೋಗಿಯ ಕಿಂದರಿ ನಾದಕ್ಕೆ ಅಮ್ಮಿಲಿ ಅಪ್ಪಿಲಿ ಸೊಂಡಿಲಿ ಮೂಗಿಲಿ - ಸಮಸ್ತ ರಖಿಗಳ ಇಲಿಗಳೂ ಬಿಲಗಳಿಂದ ರಸ್ತೆಗೆ ಬಂದವಂತೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಈಚೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಬುಷ್ ಮಹಾನುಭಾವನಿಗೂ ಹೀಗೆಯೇ ಎಂತೆಂತಹವರನ್ನೂ ರಸ್ತೆಗಳಿಗಿರುವ ಶಕ್ತಿಯಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಆತನ ಭೇಟಿ ವಿರೋಧಿಸಲು ಬೀದಿಗಳಿಗಿರುವರನ್ನು ನೀವೇ ನೋಡಿರಬೇಕು. ಒಂದು ಕಡೆ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಶಾಹಿ ಅಮೆರಿಕಾವನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವ ಮಾಜಿ ಪ್ರಧಾನಿ ಗೌಡರು, ಹಾಲಿ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ಮುಲ್ಕಾಂ, ಕರಾಟ್ ದಂಪತಿಗಳು ಮತ್ತು ಅವರ ಕೆಂಪು ಬಾವುಟದ ಕಾಮ್ರೇಡುಗಳು. ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಯುದ್ಧದಾಹಿ ಡುಬ್ಯಾ ಬಗೆಗೆ ಪಲ್ಲು ಕಡಿಯುತ್ತಿರುವ ಅರುಂಧತಿ, ಅನಂತಮೂರ್ತಿ ಮೊದಲೊಂದು ಗಡ್ಡವಿರುವ ಗಡ್ಡವಿಲ್ಲದ ಸಮಸ್ತ ಬುದ್ಧಿಜೀವಿಗಳು, ಆಕೆವಿಸ್ಪುಗಳು. ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಇಸ್ಲಾಂ ವಿರೋಧಿ ಬುಷ್ ಬಯ್ಯುತ್ತಿರುವ ಹಸಿರು ಬಾವುಟದವರು. ಅತಿಥಿ ದೇವೋಭವ ಎಂದು ಹೇಳುವ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅತಿಥಿಗೆ ಎಂತಹ ಭವ್ಯ ಸ್ವಾಗತ!

★ ★ ★

ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿ ಬೀನಾ ರಮಣ ಹೆಸರಿನ ಸಮಾಜ ಸೇವಕಿ. ಆಕೆಯ ಸಮಾಜ ಸೇವೆ ಸಂಜೆಯಿಂದ ಮುಂಜಾನೆಯವರೆಗೆ ಬಾಯಾರಿ ಬಂದ ವಿಐಪಿ ವಿವಿಐಪಿ ಮಂದಿಗೆ ಪಾನಕಸೇವೆ. ಆರು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ರಾತ್ರಿ, ಅಂದು ಇಲ್ಲಿ ರೂಪದರ್ಶಿ ಜೆಸ್ಸಿಕಾ ಲಾಲ್ ಟೆಂಪರರಿ ಬಾರ್‌ಮೈಡ್. ಗಿರಾಕಿಗಳು ತುಂಬಿರುವ ಸರಿರಾತ್ರಿ, ಆಗ ಒಳಗೆ

ಬಂದವನು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಎಂಪಿ ಮಗ ತನ್ನ ಪರಿವಾರದೊಂದಿಗೆ. ಜೆಸ್ಸಿಕಾಗೆ ಪಾನೀಯಗಳ ಆರ್ಡರ್, ಜಲ್ಲಿಕರೋ ಎನ್ನುವ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ. ದೊಡ್ಡವರ ದಡ್ಡ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮೂಗಿನ ತುದಿಯಲ್ಲೇ ಕೋಪ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮರೆತು ಜೆಸ್ಸಿಕಾ ಚೂರು ತಡಮಾಡರಬೇಕು. ಜೇಜಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಪಿಸ್ತೂಲು ಕೈಗೆ ಬಂತು. ಡಂ ಶಬ್ದ, ನಳನಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಯುವತಿ ಅಲ್ಲೇ ಕುಸಿದು ಹಣವಾದಳು. ಕ್ಷಣದಲ್ಲೇ ಅಲ್ಲಿದ್ದವರೆಲ್ಲರ ಪಲಾಯನ. ಮಾಮೂಲಿನಂತೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಬಂದ ಪೊಲೀಸರಿಗೆ ಕೂಲೆ ಮಾಡಿದವನು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ಒಂದು ವಾರದ ನಂತರ, ಅವನು ಬಳಸಿದ ಪಿಸ್ತೂಲ್ ಇನ್ನೂ ನಾಪತ್ತೆ. ವಿಐಪಿ ಮಂದಿಗೆ ಹೆದರುವ ಪೊಲೀಸರಿಂದ ಇದ್ದ ಸಾಕ್ಷ್ಯದ ನಾಶ. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಪಾನಕಪ್ರಿಯರಿಗೆ ಕಂಡದ್ದನ್ನು ಕಂಡೆ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಮಹಾಭಯ. ಅಷ್ಟೊಂದು ಜನರ ಎದುರು ರಾಜಾರೋಷವಾಗಿ ಕೊಂದ ಪಾತಕಿ ಈಗ ನಿರಪರಾಧಿ.

ಇದು ರಿಯಲ್ ಪ್ರಪಂಚ. ಆದರೆ ನಮ್ಮೊಳಗಿನ ರೀಲ್ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಲಾಯರ್ ಶಿವಾಜಿ ಗಣೇಶನ್ ಮೀರಿಸುವಂತೆ ಉದ್ದುದ್ದ ಭಾಷಣಗಳಿಂದಲೇ ನ್ಯಾಯದ ತಕ್ಕಡಿ ಚೂರೂ ಅಲ್ಲಾಡದಂತೆ ಹಿಡಿದಿಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮುಕ್ಕೋಟಿ ಕನ್ನಡ ಜನತೆ ಉಘೇ ಉಘೇ ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಾ ಹರ್ಷಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಹೊಸವಾಗಿ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದ ಸರ್ಕಾರ ವಿಧಾನಸಭೆಯ ಮೊದಲ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣದ ಮೂಲಕ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಸಂವಿಧಾನ ಹೇಳುತ್ತದಂತೆ. ತಮ್ಮಂತಹವರ ಎದುರು ಭಾಷಣ ಓದುವ ತಾಕತ್ ತೋರಿಸಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ವಂದನೆ ಹೇಳುವುದು ಸಂಪ್ರದಾಯ. ಆದರೆ ವಿಧಾನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಈಚೆಗೆ ಹೊಸ ಸರ್ಕಾರದ ಭಾಷಣದ ಬದಲು ಸತ್ತುಹೋದ ಸರ್ಕಾರದ ಮೃತ ಭಾಷಣವನ್ನೇ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಬೇಕು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸಂವಿಧಾನಕ್ಕೆ ಅಪಚಾರ ಎಂದು ಕಾಂಗ್ರೆಸಿಗರು ದೊಡ್ಡ ಗಲಾಟೆ ಮಾಡಿದರು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ತನ್ನ ಮಿತ್ರರೊಬ್ಬರು ಹೇಳಿದ್ದು: “ನಮ್ಮಕಡೆ ಕೂಸು ಸತ್ತರೂ ಅದರ ಅರಿಬೀ ನಾತ ಹೋಗವಲ್ಲದು ಅಂಥ ಒಂದು ಗಾದೀ ಮಾತಿದೆ. ಈ ಮಂದಿ ನೋಡ್ರೀ ಈಗ ಆ ವಾಣಿಜ್ಯಾಪರಿಬೀ ಹಿಡಕೊಂಡು ಹೆಂಗಾಡುತಿದಾರೆ”!

★ ★ ★

ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ 2004ರ ಪುಸ್ತಕ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದೆ. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ವೈದ್ಯರ ‘ಹಳ್ಳ ಬಂತು ಹಳ್ಳ’ ವರ್ಷದ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಕಾದಂಬರಿ ಬಹುಮಾನ ಪಡೆದಿದೆ. ಸಿಪಾಯಿದಂಗೆಯಿಂದ ಗಾಂಧಿ ಮರಣದವರೆಗಿನ ವಿಶಾಲ ಕಾಲಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕ ಊರಿನ ಒಂದು ಸಂಪ್ರದಾಯಶರಣ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಾದ ಸ್ವಿತ್ಯಂತರಗಳನ್ನು ದಾಖಲಿಸುವ ಅಪರೂಪದ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಿರುವುದು ಸಂತೋಷದ ವಿಷಯ. ಆದರೆ ಇದರಿಂದ ಶೀನೂ ಹಾಸ್ಯ ಬರವಣಿಗೆಯ ಕಿರುಓಣಿ ಬಿಟ್ಟು ಕಾದಂಬರಿಯ ರಾಜಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಗುಳೇ ಹೋದರೆ ಅದು ಅಪರಂಜಿ ಓದುಗರಿಗೆ ನಷ್ಟದ ಬಾಬತ್ತೇ!

★ ★ ★

ನಾಟಕ - 'ರಂಗ'

- 'ಧೃತಿ'

ನಮ್ಮ ಮೊಮ್ಮಗನಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳು ತುಂಬಿಲ್ಲ. ಆಗಲೇ 'ಜಗವೇ ನಾಟಕ ರಂಗ' ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ಎಂಬುದು ನಮಗೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವೇ. ಯಾವಾಗಲೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪಾತ್ರಧಾರಿಯಾಗಿ ಆಟವನ್ನು ಆಡುತ್ತಾ ನಾಟಕದ ಆಟದಲ್ಲೇ ನಿಮಗ್ನನಾಗಿಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ಹೆಸರಾಗಿರುವ 'ಧ್ರುವ' ಎಂಬುದರ ಬದಲಿಗೆ ಬೇರೆ ಮಕ್ಕಳ ಹೆಸರು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಆಡುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಕೊಲಪೊಮ್ಮೆ ಅವನೇ ಅಜ್ಜಿ, ಅಮ್ಮ, ಅಪ್ಪ ಎಲ್ಲವೂ ಆಗುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗೆ ಆಡುವಾಗ ಅವನೊಬ್ಬನೇ ಆಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನಾಡುವ ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಯಾರ ಜೊತೆಯಾದರೂ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಜೊತೆಯಾದವರಿಗೆ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನೂ ತಾನೇ ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಅವನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿರುವವರು ಕೇಳಬೇಕು. ಅವನು ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕು. ಅದೇ ಅವನ ವಿಶೇಷ.

ಅವನ ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಕಂಪೆನಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ. ಕೆಲಸ ಜಾಸ್ತಿ ಇದ್ದ ದಿನ ಅವರು ಮನೆಗೆ ಬರುವುದು ತಡವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಕಾದು ಕಾದು ನಿದ್ದೆ ತಡೆಯಲಾರದೆ ಮಗು ಅಮ್ಮನ ಬಳಿ ಹೋಗುತ್ತೆ. 'ನಾನು ಅಪ್ಪ... ಈಗ ಬರ್ತಿದೀನಿ' ಎಂದು ತಾನೇ ಹೇಳುತ್ತೆ. 'ಯಾಕೆ ಇಷ್ಟು ಲೇಟು ಅಂತ ಕೇಳು' ಅನ್ನುತ್ತೆ. 'ಯಾಕೆ ರಾಜೀವ್ ಇಷ್ಟು ಲೇಟು' ಅನ್ನುತ್ತಾಳೆ ನನ್ನ ಮಗಳು. 'ಕೆಲಸ ಜಾಸ್ತಿ ಇತ್ತು. ತುಂಬಾ ಸುಸ್ತಾಗಿದೆ. ನಿದ್ದೆ ಮಾಡ್ತೀನಿ. ಗಲಾಟೆ ಮಾಡ್ಬೇಡ ಅಂತ ಧ್ರುವಂಗೆ ಹೇಳು' ಅಂತ ಹೇಳಿ ತಾನೇ ಮಲಗಿ ನಿದ್ದೆ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತೆ.

ಸಂಜೆಯೋ ಮಧ್ಯಾಹ್ನವೋ ಯಾವುದಾದರೂ ಮಕ್ಕಳು ಇವನ ಜೊತೆ ಆಡೋದಕ್ಕೆ ಬರ್ತಾ ಇರ್ತಾರೆ. ಇವನ ಎಲ್ಲಾ ಆಟದ ಸಾಮಾನು ಅವರಿಗೂ ಬೇಕು. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೂ ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಆಟದ ಸಾಮಾನನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಾರೆ. ಅವರು ಹಾಗೆ ಮಾಡೋದನ್ನ ಇವನು ಕೆಲವು ಸಲ ಸಹಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಸಲ ಸಹಿಸೋದಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ಜೋರು ಮಾಡೋ ಹುಡುಗರಾದ್ರೆ ತಾನೇ ಹೆದರಿ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದುಬಿಡ್ತಾನೆ. ಅಳುಕುವ ಮಕ್ಕಳಾದ್ರೆ ಒಂದೋ ಎರಡೋ ಏಟು ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡ್ತಾನೆ. ಅವನು ಹೀಗೆ ಏಟು ಕೊಟ್ಟಾಗ ನನ್ನ ಮಗಳು ಗದರಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಹೇಳ್ತೀನಿ ಅನ್ನುತ್ತಾಳೆ. ಈ ಅನುಭವ ಒಂದೆರಡು ಬಾರಿ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ, ಇಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆಗಲೇ ನಾಟಕದ ಆಟ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿಬಿಡ್ತಾನೆ. ಬಾಗಿಲಿನ ತನಕ ಹೋಗಿಬಂದು, ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದಂತೆ ನಟಿಸಿ ಅಮ್ಮ.. ಅಮ್ಮ.. ಅಪ್ಪ ಬಂದ್ರು ಎನ್ನುತ್ತಾ ಅವಳ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾನೆ. ನನ್ನ ಮಗಳು ಅವನ

ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತಾಳೆ. 'ಧ್ರುವ ಮಕ್ಕಿಗೆಲ್ಲಾ ಹೊಡೀತಾನೆ ಅಂತ ಹೇಳು' ಅಂತಾನೆ. ನೋಡು ರಾಜೇಶ್ ನಮ್ಮ ಧ್ರುವ ಮಕ್ಕಿಗೆಲ್ಲಾ ಹೊಡೀತಾನೆ ಅಂತ ಈಗ ನನ್ನ ಮಗಳು ಅವನು ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದನ್ನೇ ಪುನರುಕ್ತಿಸುತ್ತಾಳೆ.

'ಯಾಕಂತೆ?' ಅನ್ನುತ್ತಾನೆ - ಅವನೇ ಅಪ್ಪನ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಿ.

'ಯಾಕೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ; ಸುಮ್ಮ ಸುಮ್ಮನೇ ಹೊಡೀತಾನೆ' ಅನ್ನುತ್ತಾಳೆ ನನ್ನ ಮಗಳು.

'ನಂ ಧ್ರುವ ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಮಾಡ್ತಾನಾ? ಇಲ್ಲ... ಇಲ್ಲ.. ಅವನಲ್ಲೋ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಟ್ಯಾಪ್ ಮಾಡಿರಬೇಕು ಅಷ್ಟೆ.' ಎಂದು ಹೇಳಿ ತಾನು ಮಾಡಿರುವ ಅಪರಾಧ ಕಡಿಮೆಯದು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಜೊತೆಗೆ ತಾನು ಹೊಡೆದೆ ಅಂತ ಅಮ್ಮ ದೂರು ಹೇಳಿದರೆ ಅಪ್ಪ ತನ್ನನ್ನು ಬೈಯಬಹುದು. ಟ್ಯಾಪ್ ಮಾಡಿದ ಅಂತ ಹೇಳಿದರೆ ಬೈಯಲಾರರು ಎಂಬ ದೂರದ ಆಲೋಚನೆಯೂ ಇದ್ದಿರಬಹುದು.

ತಿನ್ನುವಾಗಲೂ ಅಷ್ಟೆ, ಅನ್ನ, ಸಾರು, ಮೊಸರು ಮತ್ತು ಬೆಳಗಿನ ರಾಗಿ ಅಂಬಲಿ ಇದಿಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಅವನು ಸೇವಿಸುವುದು. ಬಾಯಾಡಿಸಲು ಪೆಪ್ಪರ್‌ಮಿಂಟ್ ಒಂದಿದ್ದರೆ ಸಾಕು. ಬೇರೆ ಏನೂ ಅವನಿಗೆ ಸೇರದು. ತಿನ್ನುವಂತೆ ಬಲವಂತ ಮಾಡಿದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮನಸ್ಸು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೂ ನಾಟಕ ಆಡಬೇಕು. ಸಂಭಾಷಣೆ ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಬೇಕು. ಬಾಗಿಲಿನ ತನಕ ಹೋಗಿ ಬಂದು 'ಜೂಹಿ ಬಂದ್ಲು' ಅನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ಅಮ್ಮನಿಗೆ.

'ಹಾಯ್ ಜೂಹಿ, ಕೈಸೀ ಹೋ ಅನ್ನು' ಅನ್ನುತ್ತಾನೆ.

ಮಗಳು ಅದನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸುತ್ತಾಳೆ.

ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಂತಿದ್ದು 'ಬಿಸ್ಕೆಟ್ ಖಾವೋಗೆ ಅನ್ನು' ಅನ್ನುತ್ತಾನೆ.

'ಬಿಸ್ಕೆಟ್ ಖಾಯೇಗಿ ಜೂಹಿ' ನನ್ನ ಮಗಳು ಕೇಳುತ್ತಾಳೆ.

'ಹ್ಲೈವೈ ಬಿಸ್ಕೆಟ್ ಖಾತೀ ಹ್ಲೈಗುಡ್‌ಡೇ ಬಿಸ್ಕೆಟ್ ದೇದೊ' ಅನ್ನುತ್ತಾನೆ.

ಒಂದು ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಬಿಸ್ಕೆಟ್ ಅವನ ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗೆ ಇಳಿಯುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆಯೇ ಒಂದು ಇಡ್ಲಿ ತಿನ್ನೋದಕ್ಕೋ ಅಥವಾ ಮಾಡಿದ ತಿಂಡಿಯ ಒಂದು ಚಮಚದಷ್ಟು ಭಾಗ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಒಳಗೆ ಇಳಿಯೋದಕ್ಕೋ ಅವನು ಸಂಪ್ರೀತ್, ನಿನಾದ್ ಆಗಿಯೋ ಅಥವಾ ರಿಷಿಕಾ, ದೇವಿಕಾ ಆಗಿಯೋ ಬರಬೇಕು.

ಮೊನ್ನೆ ಇದೇ ರೀತಿ ಹರ್ಷಿತ್ ಆಗಿ ನಾಟಕವಾಡಿ ಒಂದಷ್ಟು 'ಕುರುಕುರೆ' ಕುರುಕಿದ್ದ. ಅನಂತರ ಅಮ್ಮ... ನಂಗೆ ಪಾಟಿ (ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಕಕ್ಕ, ಕಕ್ಕಚ್ಚಿ) ಬರ್ತಾ ಇದೆ ಅಂದ. ನನ್ನ ಮಗಳು ಅಡುಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನಳಾಗಿದ್ದಳು ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಅವಳಿಗೆ ಅವನು ಕೂಗಿದ್ದು ಕೇಳಿಸಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. 'ಅಮ್ಮ ಕೇಳಿಸ್ತಿಲ್ಲ ನಂಗೆ ಪಾಟಿ

ಬರ್ತಾ ಇದೆ. ಕ್ಲೀನ್ ಮಾಡು ಎಂದು ಜೋರಾಗಿ ಕೂಗಿದ. ಅವಳು ಕೈ ತೊಳೆದು ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯ ಹಿಡಿಯಿತು. 'ಅಮ್ಮ... ನಾನು ಧ್ರುವ. ಧ್ರುವಂಗೇ ಪಾಟಿ ಬರಿರೋದು. ಕ್ಲೀನ್ ಮಾಡು ಬಾ' ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಕೂಗಿದ.

ನನಗೆ ನಗು ಬಂತು. ನೀನು ಹರ್ಷಿತೋ, ರಿಷಿಕಾನೋ ಆಗಿದ್ದಿದೆ, ಅಮ್ಮ ಪಾಟಿ ಕ್ಲೀನ್ ಮಾಡ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಅಂದೆ (ಕುಂಡಿ ತೊಳೆತಿರಲಿಲ್ಲ ಅಂತ ಕೇಳಿದಿದೆ, ಈಗಿನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗೊಲ್ಲ ಅಂತ ಗೊತ್ತಿತ್ತು)

ನಾನು ನಕ್ಕಿದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ಮಗು ಮುಖ ಊದಿಸಿಕೊಂಡು 'ನೀನು ಹೋಗಜ್ಜಿ ನನಗೆ ಪಾಟಿ ಬರ್ತಾ ಇದೆ' ಅಂದಿತು. ನಾನು ನಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ನನ್ನ ಮಗಳು 'ಅವನು ಹಾಗೇ ಕಣಮ್ಮ; ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಯೂ ಬೇರೆ ಯಾರೋ ಆಗಿರಾನೆ. ಕಕ್ಕಸ್ಸು ಮಾಡ್ಬೇಕಾದ್ರೆ ಮಾತ್ರ ಧ್ರುವ ಆಗಿಬಿಡ್ತಾನೆ' ಅಂದಳು.

ತಾನು ಆಡಿದ ಮಾತು ನಗು ತರಿಸುವಂತಿತ್ತು ಎಂಬುದು ಮಗುವಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತೋ ಇಲ್ಲವೋ ತಿಳಿಯದು. ಆದರೆ ಮಗುವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗೋಣವೆಂದು ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ ಮುಂಬೈಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ನನಗಂತೂ ನಗು ಹಿಡಿಸಲಾರದಷ್ಟಾಗಿತ್ತು.

ಹಾಸ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೀಳು ಅಭಿರುಚಿ

- ರುಕ್ಮಿಣಿಮಾಲಾ

ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಆನಂದ ಉಲ್ಲಾಸ ಮುದ ನೀಡುವ ಶಕ್ತಿ ಹಾಸ್ಯಕ್ಕೆ ಇದೆ. ಹಾಸ್ಯದಿಂದ ಮನದ ಜಂಜವ ಬೇಸರ ಎಲ್ಲ ಆ ಕ್ಷಣ ಮರೆತುಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ಮನಸ್ಸು ಸಂತೋಷಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಈಗ ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವ ಎಲ್ಲೆಡೆ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ಜನ ಮುಗಿಬಿದ್ದು ಆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವ ಅಸಹ್ಯೋತ್ಸವ ಆದರೆ ಮಾತ್ರ ಕಷ್ಟ. ಹಾಸ್ಯ ಹೇಗಿರಬೇಕು? ಹಾಸ್ಯ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಒತಕೊಡುವಂತಿರಬೇಕೆ ವಿನಾ; ನೋವು ಕೊಡುವಂತೆ ಮುಜುಗರ ತರುವಂತೆ ಇರಬಾರದು.

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಹಾಸ್ಯವೆಂದು ಪುರಂದರದಾಸರ ಹಾಡುಗಳಿಗೆ ಅಣಕವಾಡು ರಚಿಸಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ರಚಿಸುವಾಗ ಎಚ್ಚರವಿರಬೇಕು. ಅದು ಮನಕ್ಕೆ ಮುದ ಕೊಡುವಂತೆ ಹಾಸ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿರಬೇಕು. ಅದು ಬಿಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿ ಕೀಳು ಅಶ್ಲೀಲ ರಚನೆ ವಿಂಡಿತಾ ಸಲ್ಲದು. ಅದು ಹಾಸ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಮೊನ್ನೆ ಒಂದು ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಪುರಂದರದಾಸರ ಭಾಗ್ಯದ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಬಾರಮ್ಮ ಎಂಬ ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಹಾಡಿಗೆ ಅಣಕವಾಡು ರಚಿಸಿ ಭೋಗದ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಬಾರಮ್ಮ ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯ ಹೆಂಗಸೆ ನೀ ಬಾರಮ್ಮ ಎಂದು ಅಶ್ಲೀಲ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಡಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದ ಬಹುಮಂದಿಗೆ ಇದರಿಂದ ನೋವಾಯಿತು. ಅಸಹ್ಯವಾಯಿತು. ಇಂಥ ಕೀಳುಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಇಳಿದರಲ್ಲ ಎಂದು ಅವರ ವರ್ತನೆಗೆ ಖೇದವಾಯಿತು. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅಲ್ಲೇ ಎದ್ದು ನಿಂತು ಇದನ್ನು ವಿಂಡಿಸಬೇಕಿತ್ತು ಆದರೆ ಅದು ಸಭಾ ಮರ್ಯಾದೆಯಲ್ಲ ಎಂದು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ತಡೆಹಿಡಿಯಬೇಕಾಯಿತು. ಕೇಳೆನೋ ಹರಿ ತಾಳೆನೋ ಎಂದು ನಾವು ಎದ್ದು ಬಂದೆವು ಅಲ್ಲಿಂದ. ಕೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಸುಮಾರು ಮಂದಿ ಜಾಗ ಖಾಲಿ ಮಾಡಿದರು. ಇದು ಹಾಸ್ಯ ವಿಂಡಿತಾ ಅಲ್ಲ. ಇಂಥ ಹಾಸ್ಯವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ವಿಂಡಿಸಬೇಕು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಲೇಬಾರದು. ಇಂಥ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲ.

ಹಾಸ್ಯ ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ಲೇವಡಿ ಮಾಡುವಂತಿರಬಾರದು. ಆರೋಗ್ಯಕರವಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ತಾನೆ ಲೇವಡಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ನಿತ್ಯಜೀವನದಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಹಾಸ್ಯ ಪ್ರಸಂಗ ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ಕುಂಟ, ಕುರುಡ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ನಾವು ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ ನಕ್ಕರೆ ಹೇಗಾದೀತು? ಅದು ಹಾಸ್ಯವಲ್ಲ. ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಹೆಂಡತಿ ಬಗ್ಗೆಯೋ ಗಂಡನ ಬಗ್ಗೆಯೋ ಅಶ್ಲೀಲ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಸ್ಯ ಹೇಳಲು ಹೊರಟರೆ ಅದು ಅಸಹ್ಯವೆನಿಸುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಸಹ್ಯವೆನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಥ ಹಾಸ್ಯ ಸಂತೋಷ ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಇಂಥ ಹಾಸ್ಯವೆಂಬ ಅಸಹ್ಯ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ. ಪರಿಶುದ್ಧ ಆರೋಗ್ಯಕರ ಹಾಸ್ಯ ಕೇಳುವಾಗ ಆನಂದವಾಗುತ್ತದೆ. ನಗು ತನ್ನಿಂದ ತಾನೆ ಉಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಹಾಸ್ಯ ಎಂದರೆ ಹಾಗಿರಬೇಕು.

ಹುರುಳಿ ಕಟ್ಟು.....

ಕೈಮುರಿದಂತೆ.....

- ಎಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ

ಹದಿನೆಂಟು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಮಗೂನ ಅದರಮ್ಮ ಅಪ್ಪ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಮಗೂನ ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಉರುಳಿಸಿದರು. ನಮಗೆ ಈ ಮಗು ಬೇಡಾ.ನೋಡಿಕೊಳ್ಳೋದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಕೈಲಿ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ.... ನೀವೇ ಅದೇನು ಮಾಡ್ತಿರೋ ಮಾಡಿ,ಅದನ್ನ ನಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳೋದಕ್ಕೆ ಆಗುಲ್ಲ..... ಅಂತ ಇಬ್ಬರೂ ಗೊಳೋ ಅಂತ ಅತ್ತರು. ಮಗು ಒಂದು ಮಾಂಸದ ಮುದ್ದೆ ಹಾಗಿತ್ತು.ತರಕಾರಿ ಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿನ ಬೀಟ್ ರೂಟಿನ ಹಾಗಿತ್ತು. ಜಗತ್ತಿಗೂ ತನಗೂ ಯಾವ ಸಂಬಂಧವೂ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಕೂಸು ಮಲಗಿತ್ತು...

ಆಗ ತಾನೇ ಬುದ್ಧಿ ಮಾಂದ್ಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅಂತ ಸ್ಕೂಲು ಶುರುಮಾಡಿದ್ದೆವು. ಇಂಥವ ಮಕ್ಕಳ ಮಾನಸಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆ ತುಂಬಾ ಕಡಿಮೆ.ಹೆತ್ತವರು ಇಬ್ಬರೂ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ಮಗುವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳೋದು ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟವೇ.ಅಂಥ ಮಗೂನ ಅವರು ತಂದು ನೀವೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ ಅಂದಾಗ ನನಗೆ ಮೊದಲು ಪಾಕ್ ಆದರೂ ನನ್ನ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಇದು ಒಂದು ಜಾಲೆಂಜು ಅಂತ ಅನಿಸಿಬಿಟ್ಟಿತು.ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮಂದಿರಿಗೇ ಬೇಡದೇ ಇರೋ ಮಗೂನ ತಗೊಂಡು ಅದನ್ನ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇತರರೊಂದಿಗೆ ಸರಿಸಮಾನವಾಗಿ ಬೆಳೆಸೋದು ಕಷ್ಟ ಅಂತ ಗೊತ್ತಿದ್ದರೂ ಮಗು ಆರೈಕೆಯನ್ನ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡೆವು.....

ಮೊನ್ನೆ ಬಿ.ಇ.ಎಲ್. ನ ಆಶಾಂಕುರ ಶಾಲೆಯ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವ ಆಯಿತು. ಆಶಾಂಕುರ ಶಾಲೆ ಬುದ್ಧಿ ಮಾಂದ್ಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡುವ ಶಾಲೆ. ಅಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿ ಮಾಂದ್ಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮುಂದಿನ ಅವರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾವಲಂಬಿಗಳಾಗುವ ತರಬೇತಿ ನೀಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಬಿ.ಇ.ಎಲ್. ಆಡಳಿತ ವರ್ಗ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಮಾಡಿದೆ.ತನ್ನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾಳಜಿಯನ್ನು ಹಲವಾರು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತೋರುತ್ತಿರುವ ಬಿ.ಇ.ಎಲ್. ಸಂಸ್ಥೆಯ ಶಾಲಾ ಸಮೂಹದ ಒಂದು ಅಂಗವಾಗಿ ಆಶಾಂಕುರ ರೂಪುಗೊಂಡಿದೆ. ಶಾಲೆ ಈಗಾಗಲೇ ೨೫ ವರ್ಷ ಮುಗಿಸಿದೆ.

ಮೇಡಂ ತಮ್ಮ ಕಛೇಯನ್ನ ಮುಂದುವರೆಸಿದರು. ಮಗುವಿಗೆ ಯಾವ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತರಬೇತಿ ನೀಡಬಹುದೋ ಅದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನೀಡಿದೆವು ಮಗು ಬೆಳೆದು ದೊಡ್ಡದೂ ಆಯಿತು. ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಒಬ್ಬರ ಬಳಿ ಆತನಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗವೂ ದೊರೆಯಿತು. ಮೊನ್ನೆ ಈ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ನೀಡಿದವರು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರು.

ನನ್ನ ಪರ್ಸನಲ್ ಕೆಲಸವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನಿಮ್ಮ ಹುಡುಗ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.ನನ್ನ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಚೆಕ್ ಪುಸ್ತಕ ಅವನೆ ಮೇನ್ ಟೇನ್ ಮಾಡೋದು,ನನಗೆ ಬರೋ

ಫೋನುಗಳು ಅವನೇ ಅಟೆಂಡ್ ಮಾಡ್ತಾನೆ, ನಾನು ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಬಂದ ಫೋನುಗಳು ಯಾರದ್ದು ಅಂತ ನಾನು ಬಂದ ಮೇಲೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, ನನ್ನ ಆಫೀಸಿನ ಕೆಲಸ. ಇವನ್ನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಅವನೇ ಅಟೆಂಡ್ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಒಂದೇ ಒಂದು ದಿವಸ ಆತ ರಜ ಹಾಕಿದ ಅಂದರೆ ನನಗೆ ಬಲಗೈ ಮುರಿದ ಹಾಗೆ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತೆ.....

ಕತೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಮೇಡಂ ದನಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಮ್ಮೆಯಿದ್ದರೆ ಕತೆ ಕೇಳುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದವರ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ನೀರು ಒಸರತೊಡಗಿತ್ತು..... ಒಂದು ಯಾರಿಗೂ ಬೇಡದಿರುವ ಇತರರಿಗೆ ಸರಿಸಾಟಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯದೇ ಇರುವಂಥವ ಮಗುವನ್ನು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇತರರೊಂದಿಗೆ ಸರಿಸಮಾನವಾಗಿ ಬಾಳುವೆ ನಡೆಸುವಂತೆ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡಿದ ಹೆಮ್ಮೆ ಮೇಡಂ ಅವರದಾಗಿತ್ತು.

ಕಳ್ಳನ ಆಗಿದೆ ಅಂತ ಕಂಪ್ಲೆಂಟ್ ಕೊಟ್ಟೆ
ಪೋಲಿಸ್ಸಾರು ಬಂದು ಇದ್ದಬದ್ದದ್ದು
ತಗಂದು ಮಾಜೂರು ಅಂತ ಚೂರು ಬಿಟ್ಟೆಲ್ಲ
ಕಳ್ಳನಾರ ಚೂರು ಪಾರು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ

ನನಗ್ಯಾಕೆ ಇದೆಲ್ಲಾ...!

- ಎಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ

ಯಾವುದು ಭೋಗದ್ದು ಅಥವಾ ಲಕ್ಷ್ಮರಿ ಅಂತ ಅನಿಸುತ್ತೆ ಅಂತ ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಕುಳಿತು ಒಂದೆರೆದು ನಿಮಿಷ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದೀರಾ? ಇಲ್ಲವೇ. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಕೊಂಚ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಮನಸನ್ನು ಸರಿಸಿ.

ಇಷ್ಟತ್ತು ಅಥವಾ ಇಷ್ಟತ್ತೈದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬನ್ನಿ. ಅವಾಗ ನಿಮ್ಮ ಮನೇಲಿ ರೇಡಿಯೋ ಇತ್ತೇ ಅಂತ ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಇರಲಿಲ್ಲ ತಾನೇ? ಅವಾಗ ರೇಡಿಯೋ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವವರನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ನಿಮಗೆ ಏನನಿಸುತ್ತಿತ್ತು? ಮಜ್ಜಾ ಉಡಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಅಂತ ನಿಸುತ್ತಿತ್ತು ತಾನೇ? ಅದೇ ರೀತಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ದೂರದರ್ಶನವೆಂಬುವ ಮಾಯಾ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಬಂದಿತಲ್ಲಾ ಅದರ ನೆನಪೂ ನಿಮಗಿರಲೇಬೇಕು. ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆಗ ಈ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಯಾರದೋ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಇತ್ತು. ನನಗೇನೂ ಅಂಥದ ಲಕ್ಷ್ಮರಿ ಬೇಡಪ್ಪಾ. ಟೀವಿ ಇಲ್ಲದೇ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಕೋಟಿ ಕೋಟಿ ಜನ ಬಾಳಿ ಬದುಕುತ್ತಿಲ್ಲವೇ ಅಂತ ನೀವು ಟೀವಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಮೊದಲು ಎಷ್ಟು ಸಾವಿರ ಜನರ ಮುಂದೆ ಹೇಳಿರಬಹುದು? ಅದರ ಜತೆಗೆ ಈ ಟೀವಿ ಎಂಬುವ ಮಾಯಾಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ನೀವೂ ಸಹಾ ಮೂರ್ಖರಪೆಟ್ಟಿಗೆ, ಅದರ ಮುಂದೆ ಬರೇ ಮೂರ್ಖರೇ ಕೂತಿರುತ್ತಾರೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಬರುವ ಮೂರ್ಖ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಟೀವಿ ಇಲ್ಲದ ಇಬ್ಬರು ಸ್ನೇಹಿತರು ಸೇರಿ ಮಾತಾಡಿದ್ದು ಇನ್ನೂ ನಿಮ್ಮ ಮನಸಿನಲ್ಲಿ ಹಸಿರಾಗಿರಬಹುದಲ್ಲವೇ? ನಂತರ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಮೊದಲು ಕಪ್ಪು ಬಿಳುಪು ಟೀವಿ ಬಂದಿತು, ಅದಾದ ಮೇಲೆ ಬಣ್ಣದ ಟೀವಿ ಸಹ ಬಂದಿತು. ಈಗ ನೀವು ಟೀವಿ ಇಲ್ಲದೇ ಒಂದೇ ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಸಹಾ ಕಳೆಯಲಾರಿರಿ, ಸರೀತಾನೇ ಸಾರ್ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು?

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಬಳಿ ಇಲ್ಲದ ವಸ್ತುಗಳು ಬೇರೆಯವರ ಬಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅದು ನಮಗೆ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಲಕ್ಷ್ಮರಿ ಎಂದು ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ನಾವು ಟ್ಯೂನ್ ಆಗಿರುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಹೊರಬರಲು ನಮ್ಮ ಮೈಂಡ್ ಸೆಟ್ ತಯಾರಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಟ್ಯೂನ್ ಆಗಿಲ್ಲದಿರುವ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ನಮ್ಮ ಬಳಿಯಿಲ್ಲದ ಆದರೆ ಬೇರೆಯವರ ಬಳಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲವು ವಸ್ತುಗಳು ವೈಭೋಗದವು ಅಂತ ಅನಿಸಿಬಿಡುತ್ತೆ. ನನಗಂತೂ ಇದು ಅದೆಷ್ಟೋ ಜನ್ಮದಿಂದ ಅಂಟಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ ಮನೋಜಾಡ್ಯವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ತಳ ಮಧ್ಯಮವರ್ಗದ ಕುಟುಂಬದಿಂದ ಬರುವ ನನ್ನಂಥದ ಕೋಟಿ ಕೋಟಿ ಜನರಿಗೆ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗೆ ಯಾವುದೇ ಹೊಸ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಅಪಿಷ್ಯಾರಗಳು ಅಥವಾ ಹೊಸ ವಸ್ತುಗಳು ಬಂದರೂ

ಮೊದಲನೆಯದು ಕೊಳ್ಳುವ ಜೈತನ್ಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎರಡನೆಯದು ಅದರ ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಯೋಜನದ ವಿವರಗಳು ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆರ್ಥಿಕ ತೊಂದರೆ-ಹಣಕಾಸಿನ ಮುಗ್ಗಟ್ಟು-ಸರ್ವೇ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಗುಂಪಿನವರು ಒಂದು ರೀತಿಯ ಅಭಾವ ವೈರಾಗ್ಯಕ್ಕೆ ಈವಾಗಿರುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಬಹುಷಃ ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಯಾವುದೇ ಮೊಸ ವಸ್ತುವಿನ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಆಸಕ್ತಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರುತ್ತೇವೆ. ಅದರಿಂದ ಪದೆಯಬಹುದಾದ ಪ್ರಯೋಜನಗಳು ಏನು ಎಂದೂ ಸಹಾ ನಾವು ಚಿಂತಿಸುವುದೇ ಇಲ್ಲ.

ಆದೂ ಅಲ್ಲದೇ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಈ ವಸ್ತುಗಳಿಂದ ಆದಷ್ಟೂ ದೂರವಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಉಪಾಯಗಳು ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ನಮಗೆ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಅಥವಾ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಹಾಗೆ ಸೆಟ್ ಆಗಿರುತ್ತದೆ!

ಮೊದಲು ನನ್ನ ಬಳಿ ಸೈಕಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲದಾಗ ಬೇರೆಯವರ ಬಳಿ ಸೈಕಲ್ಲೂ ಇದ್ದಾಗ ನನ್ನ ಮನೋಭಾವ ಹೇಗಿತ್ತು ಎಂದು ನಿಮಗೆ ವಿವರಿಸಬೇಕು. ಅದೆಷ್ಟೋ ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸೈಕಲ್ಲೂ ಇರಲಿಲ್ಲ, ನನ್ನ ಪೂರ್ವಜರು ಸೈಕಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲದೆಯೇ ಬಾಳಿದರು, ಬದುಕಿದರು-ಅದೂ ಸಹಸ್ರಾರು ವರುಷಗಳ ಕಾಲ, ಈಗ ನನಗೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ನಡೀತದೆ ಅಂತ ಅನಿಸಿತ್ತು. ಸೈಕಲ್ಲು ಮನೆಗೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಅದರ ಅನುಕೂಲಗಳು ತಿಳಿಯುತ್ತಾ ಬಂದಹಾಗೆ ಅಯ್ಯೋ ಎಂಥಹ ಪೆದ್ದ ನಾನು ಮೊದಲೇ ಇದನ್ನು ಕೊಳ್ಳಬಹುದಿತ್ತಲ್ಲಾ ಅನಿಸಿತು !

ಇದು ಸೈಕಲ್ಲಿನ ವಿಷಯ ಅಂತಹ ದೊಡ್ಡದೇನಲ್ಲ ಹಾಳಾಗಲಿ ಬಿಡಿ. ಅದರೂ ಸ್ಕೂಟರು ಮೋಟರು ಸೈಕಲ್ಲಿನ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬಂದರೂ ನಮ್ಮ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದವರ ಯೋಚನಾ ಧಾಟಿ ಹೀಗೇ ಇರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಸ್ಕೂಟರೇ ನಮಗೆ ಯಾಕೆ ಬೇಕು ಬಿಡಿ, ಅದರಿಂದ ನನಗೇನೂ ಅಂಥಹ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಆರಾಮವಾಗಿ ಮನೆಯ ಹತ್ತಿರ ಫ್ಲಾಕ್ಟರಿ ಬಸ್ಸು ಬರುತ್ತೆ, ಅಲ್ಲಿ ಫ್ಲಾಕ್ಟರಿ ಒಳಗೆ ಹಾಕುತ್ತೆ, ಕೆಲಸ ಮುಗಿದ ಕೂಡಲೇ ಬಸ್ಸು ಹತ್ತಿ ಸೀಟಿಗೆ ಒರಗಿ ಕೂತು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದರೆ ಸಾಕು ಎರಡು ನಿದ್ರೆ ತೆಗೆಯುವ ವೇಳೆಗೆ ಮನೆ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಸ್ಸು ಬಂದಿರುತ್ತೆ. ಇಷ್ಟೊಂದು ಅನುಕೂಲವಿರಬೇಕಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಯಾರು ಸಾಲಸೋಲ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ದುಡ್ಡು ಸುರಿದು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ?

ಈ ಧಾಟಿಯ ಮಾತುಗಳು ಓತಪ್ರೋತವಾಗಿ ಸುರೀತದೆ. ಅದರೆ ಒಳಗಿನ ಮನದಾಸೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಈ ಅಭಾವ ವೈರಾಗ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯವಿರಲು ಬಿಡದು. ಮಕ್ಕಳ ಮಡದಿಯ ಒತ್ತಾಯದಿಂದಲೋ ಮತ್ತೆ ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕೋ ಅದು ಹೇಗೋ ಮಾಡಿ ಒಂದು ಸ್ಕೂಟರನ್ನೋ ಮೋಟಾರು ಸೈಕಲ್ಲನ್ನೋ ಮನೆಗೆ ಸಾಲದಲ್ಲೋ ಸೋಲದಲ್ಲೋ ತರುತ್ತೀರಿ-ಆಗ ನಿಮಗೆ ಅದರ ಸದುಪಯೋಗವ ಅರಿವು ಬರುತ್ತದೆ. ಅದೂ ಫ್ಲಾಕ್ಟರಿಗೆ ಹೋಗೋದಕ್ಕೆ ಬಸ್ಸು ಇದೆ, ಆದರೆ ಅರ್ಜೆಂಟಾಗಿ ಡಾಕ್ಟರಬಳಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು, ನಂಟರು ಇಷ್ಟರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕು, ಮಾರ್ಕೆಟ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು

ಅಂದರೆ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಬರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಎರಡು ದಿವಸ ಬೇಕಾಗುತ್ತೆ. ಅದರಿಂದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗಾಡಿ ಇರೋದು ಒಳ್ಳೆದೂ ಅಂತ ಹಿ ಹಿ ಹಿ ಈ ಗಾಡೀನ ಸಾಲದಲ್ಲಿ ತಂದೆ ಅಂತ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಗೆಳೆಯರೆದುರು ಹೇಳಿದೀರೀ ತಾನೇ? ಇದು ನಮ್ಮ ಆಗಿನ ವೈರಾಗ್ಯಕ್ಕೆ ನಾವು ಹಾಕುವ ಮುಸುಕು.ಎರಡು ಚಕ್ರದ ಗಾಡಿ ನಿಧಾನಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ಚಕ್ರದ ಗಾಡಿಗೆ ಭದ್ರ ಪಡೆಯುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಬಳಿ ಅದನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾವಿರ ಸಬೂಬೂ ಇರುತ್ತದೆ!

ಹೊಸದಾಗಿ ಟೇಪು ರೆಕಾರ್ಡರು ಬಂತಲ್ಲಾ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮೊದಲು ರೆಕಾರ್ಡ್ ಪ್ಲಯರು ಅಂತ ಬಂದಿತ್ತು ನೆನಪಿದೆ ತಾನೇ? ಗ್ರಾಮಫೋನ್ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ದೊರಕುತ್ತಿದ್ದ ಗ್ರಾಮಫೋನ್ ತಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತಂದು ಅದನ್ನು ಈ ರೆಕಾರ್ಡ್ ಪ್ಲಯರುಗಳಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ಕೈಯಿನಿಂದ ಜೋರಾಗಿ ತಟ್ಟೆ ತಿರುಗಿಸಿ ಅದರಿಂದ ಹಾಡು ಕೇಳಿ ಸುಖ ಪಡುತ್ತಿದ್ದ ನೆನಪು ಇದೆಯೇ? ನಮಗ್ಯಾಕೆ ಇದು ಅಂತ ಸುಮಾರು ದಿವಸ ನೀವು ಅದರ ಗೊಡವೆಗೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ; ನಂತರ ನಿಮ್ಮ ಒಬ್ಬ ಗೆಳೆಯ ಅದನ್ನು ನಿಮಗೆ ಚೀಪಾಗಿ ಮಾರಿದ ಅಂತ ಕೊಂಡಿರಿ. ಅದನ್ನು ನೀವು ಕೊಂಡ ಎರಡೇ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗೆ ಟೇಪ್ ರೆಕಾರ್ಡರು ಬಂತು, ನಂತರದ ಒಂದೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ರೆಕಾರ್ಡ್ ಪ್ಲಯರು ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸೇರಿಹೋಯಿತು.

ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅದು ಸೇರಿದರೂ ಕಾಸು ಕೊಟ್ಟ ಹೊಟ್ಟೆಉರಿಯಿಂದ ನೀವು ತಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಹಾಡು ಕೇಳುವ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಸುಮಾರು ದಿವಸ ನಡೆಸಿದಿರಿ. ಕೊನೆಗೆ ಅದು ಬೇಜಾರಾಯಿತು ಎಂದು ಟೇಪ್ ರೆಕಾರ್ಡರ್ ಅನ್ನು ಆದೇ ಸ್ನೇಹಿತನಿಂದ ಮತ್ತೆ ಚೀಪಾಗೇ ಕೊಂಡು ತಂದಿರಿ-ಸರೀ ತಾನೇ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು? ಕೊಂಚ ನಿಮ್ಮ ನೆನಪನ್ನು ಪಾಲಿಷ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ಆಮೇಲೇನಾಯಿತು? ಟೇಪು ರೆಕಾರ್ಡರೂ ಮೂಲೆ ಸೇರಿತು,ಡಿವಿಡಿ ಪ್ಲಯರು ಬಂತು, ವಿ ಸಿ ಡಿ ಬಂತು... ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಯಿದ್ದವಗಳು ಎಲ್ಲವೂ ಪುರಾತನ ಕಾಲದ ಅವಶೇಷಗಳಾದವು!

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಬದುಕು ನೆಮ್ಮದಿ ಕದಡಿಕೊಂಡಿತು ಹಾಗೂ ಯಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಯಾರಿಗೂ ಬೇಡದ ವಸ್ತುವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ನಿಮಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನೀವು ನಿಮ್ಮಾಕೆಯಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಂದ ಲೇವಡಿಗೆ ಒಳಗಾಗುವಂತೆಯೂ ಆಯಿತು. ಇದು ನಿಜ ತಾನೇ? ನಿಜವಿರಲೇಬೇಕು - ಯಾಕೆಂದರೆ ಇದು ನನ್ನ ನನ್ನಂಥವ ಶೇಕಡಾ ೯೯ ರಷ್ಟು ಜನರ ಅನುಭವವೂ ಪೌದು!

ಈ ಪುರಾತನ ನಿಲುವಿಗೆ ಅಂದರೆ ನಮಗ್ಯಾಕೆ ಬೇಕು ಅದು ಎಂಬುವ ಮನೋಭಾವಕ್ಕೆ ನೀವು ಅಂಟಿಕೊಂಡು ಕೂತಿದ್ದರಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯಲ್ಲಿಯೂ ನೀವು ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಅದು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇದೋ ಟೇಕ್ ಎ ಹಿಂಟ್.

ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಿಮಗೂ ನಿಮ್ಮಾಕೆಗೂ ಒಂದು ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಜಗಳ ಆಗುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತೆ ತಾನೇ? ಅದು ನಿಮಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತೂ? ನಮ್ಮ ಒಂದೆ ನಿಮಗೇನು ಪರ್ದೇದಾರಿಕೆ ಮಾಡಿದೀರಾ ಅಂತ ನೀವು ಕೇಳುತ್ತೀರಿ ಅಂತ ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ಸಾರ್ ಹೇಳಬೇಕೊಂದರೆ ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿ ಕತ್ತಾಟ ಅನ್ನುವುದು ಒಂದು ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಟ್ರೂತ್ ಮತ್ತು ಈಗ ನಾನು ಹೇಳುವ ಸಂಗತಿಯೂ ಎಲ್ಲರ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಟ್ರೂತ್! ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ಎಲ್ಲಾ ಹಳೆಯ ಪದಾರ್ಥಗಳೂ ನಿಮ್ಮ ಸಂಪಾದನೆ ಒಂದನ್ನಾದರೂ ಅವರು ಎಸೆಯೋದಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟರೆ ಕೇಳಿ ಅಂತ ನಿಮ್ಮಾಕೆ ಪಾರಕ್ಕೆ ನೂರು ಸಲವಾದರೂ ಬೇರೆಯವರ ಸಂಗಡ ದೂರುಪುದನ್ನು ನೀವು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂದಿದ್ದೀರಿ. ಅದು ನಿಜವೂ ಹೌದು. ಹಳೇ ಸಾಮಾನು ಎಸೆಯಲು ನಿಮಗೆ ಆಗದಿರುವ ಕಾರಣವೂ ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ನಿಮ್ಮ ಅತಿ ಕಷ್ಟದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆ ಸಾಮಾನುಗಳಿಗೆ ನೀವು ಹೊಟ್ಟೆ ಬಟ್ಟೆ ಕಟ್ಟಿ ದುಡ್ಡು ಸುರಿದಿರುವಿರಿ. ಈಗ ಅವನ್ನು ಮಾರಿದರೆ ನಿಮಗೆ ಸಾವಿರಕ್ಕೆ ಎರಡು ರೂಪಾಯಿ ಬರದು ಅಂತಲೂ ಗೊತ್ತು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅದರ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ ಎಂಬುವುದೂ ಗೊತ್ತು. ಆದರೂ ಅದನ್ನು ಬಿಸಾಕುವ ಮನಸ್ಸು ನಿಮಗಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ನಿಮಗೂ ನಿಮ್ಮಾಕೆಗೂ ಹತ್ತಿದ ಜಗಳ ನಿಲ್ಲದು-ಸರೀ ತಾನೇ? ಇದೇ ನನ್ನ ಅನುಭವವೂ ಸಾರ್. ಅದರೂ ನಾವು ನಮ್ಮ ಪಾಡನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ-ಇದಕ್ಕೆ ಮೂಲ ಕಾರಣವೆಂದರೆ ನಾವು ಆಗ ಪ್ರಪಂಚದ ಹೊಸತನ್ನು ಬೇಡವೆಂದಿದ್ದು, ಇದು ನಮಗ್ಯಾಕೆ ಅಂತ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು....!

ಎರಡು ಸಾವಿರ ತೆತ್ತು ಆಗ ತಂದ ಸೈಕಲ್‌ನ್ನು ಈಗ ಯಾರಾದರೂ ಕೇಜಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ರೂಪಾಯಿನಂತೆ ಕೇಳಿದರೆ ತಟ್ಟಬೇಕು ಅನಿಸುತ್ತೋ ಇಲ್ಲವೋ? ನಿಮ್ಮ ಸಂಕಟ ನನಗೆ ತಿಳಿತದೆ ರಾಯರೇ

ಅದರಿಂದ ಈಗ ನಾನು ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಯಾವುದೇ ಹೊಸತು ಬಂದರೂ ಅದನ್ನು ಮೊದಲು ಕೊಂಡೇ ಬಿಡಬೇಕು ಎಂಬುವುದೇ ಈ ತೀರ್ಮಾನ. ಅದರಂತೆ ಈಚೆಗೆ ನನ್ನ ಮನೆಗೆ ಕಂಪ್ಯೂಟರು ಬಂದಿದೆ, ಹೊಸಾ ಸೌರಶಕ್ತಿಯ ರುಬ್ಬುವ ಯಂತ್ರ ಬಂದಿದೆ, ಹೊಸ ಸೌರಶಕ್ತಿಯ ಶೇವರ್ ಬಂದಿದೆ, ಹೊಸಾ ಹೂಂ ಹೋಗಲಿ ಬಿಡಿ.ಹೊಸದೆಲ್ಲವೂ ಬರುವ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಳೆಯ ಮೈಂಡ್ ಸೆಟ್ ನಿಂದ ನಾನು ಆಚೆ ಬರಲು ಹವಣಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಹೊಸದು ಯಾವುದೇ ಬರಲಿ ಅದು ನನಗಿರಲಿ ಎಂಬುವ ಮೈಂಡ್ ಸೆಟ್ ಗೆ ಮೈಂಡನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ! ಹೊಸದು ಬಂದ ನಂತರದ ಹೊಸಾ ಹೊಸಾ ಕಥೆಯನ್ನು ಅನುಭವವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಇನ್ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ಸಿಕ್ಕಿದಾಗ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.....!

(ಬೆಂಗಳೂರು ಆಕಾಶವಾಣಿ ಕೃಪೆ)

ತುಂತುರು

- ದಂನಳಿ

- ಸ್ಟಿನ್ ಬೌಲಿಂಗ್ ಎಂಬುದರ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶ ಮೋಸ ಮಾಡುವುದು. ತನ್ನೆಡೆ ಒಂದು ಲಾಲಿಪಾಪ್ ಬರುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸುವ ಬ್ಯಾಟ್ಸ್‌ಮನ್‌ಗೆ ಅದು ಗ್ರೇನೇಡ್ ಎಂಬ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡುವುದು.
- ಕೋಳಿ ಜ್ವರದ ನಂತರ ಕೋಳಿಗಳ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ: kal aaj aur cull
- ದೇವರು ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದ, ಮರಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ. ಮನುಷ್ಯ ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದ, ಪಂಜರಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ.
- ಒಂದು ಯುದ್ಧ ನಡೆದಾಗ ಮಾತ್ರ ಅಮೆರಿಕಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ದೇಶಗಳು ಎಲ್ಲಿವೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.
- ಫ್ಯಾಶನ್ ಮನುಷ್ಯರಂತೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಯಾವಾಗ ಬರುತ್ತದೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಏಕೆ? ಯಾವಾಗ? ಅಥವಾ ಹೇಗೆ? ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ.
- ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ಸೆಲ್ ಫೋನ್ ಕಳೆದುಕೊಂಡಾಗ ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ನೆನಪನ್ನೇ ಕಳೆದುಕೊಂಡಂತಾಗುತ್ತದೆ... ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರು ಯಾರು ಎಂಬುದು ಮರೆತು ಹೋಗುತ್ತದೆ.
- (ಹಾಡುವಾಗ) ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ವಿರಾಮ (pause) ಅಥವಾ ನಿಶಬ್ದ - ಪದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಅರ್ಥಗರ್ಭಿತ. ಆದರೆ ಕವನದಲ್ಲಿ ನಿಶಬ್ದವನ್ನು ಬರೆಯುವುದು ಹೇಗೆ?
- ಒಂದು ಸೊಳ್ಳೆಯ ಜೀವನ ತೀರಾ ಸಾಧಾರಣ. ಮನುಷ್ಯ ಜೀವನ ತುಸು ಹೆಚ್ಚು. ಆದರೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಕಾಲಮಾನಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿದಾಗ ಅದು ಸಹ ತೀರಾ ಸಾಧಾರಣ.
- ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ನಾನು ನಾಯಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವೆ? ಹೇಳಿದರೂ ನಂಬಲು ಸಾಧ್ಯವೆ?
- ಅನೇಕರು ತಮ್ಮ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳ ಜತೆ ನಗುನಗುತ್ತಾ ಇದ್ದರೂ ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆಯುವ ಸಂಗಾತಿಯ ಜತೆಗೆ ಅಷ್ಟೇ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ವರ್ತಿಸುವುದಿಲ್ಲ.
- ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಧ. ನೇರ ಪ್ರೀತಿ, ದೇವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವುದು. ಅಡ್ಡದ್ದ ಪ್ರೀತಿ ನೆರೆಯವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವುದು.
- ಭಾವನೆಗಳು ಕ್ಷಣಿಕ - ಮೋಡದಂತೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಆಕಾಶದಂತಿರಬೇಕು, ಸ್ಥಿರವಾಗಿ.

ಮಿಷಿಯಾದಾಗೊಮ್ಮೆ...

- ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ

ಏನ್ ಮಾಡ್ತೀರ ಅಂತ ನಿಮ್ಮನ್ ಕೇಳಿದ್ರೆ ಏನ್ ಹೇಳ್ತೀರ. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಒಂದೊಂದ್ ತರದ ಮಾಡ್ತಾರೆ. ಅಷ್ಟಕ್ಕೂ ಮಿಷಿಯಾಗೋದು ಯಾಕೆ ಹೇಳಿ... ಅಂದ್ಕೊಂಡಿದ್ದು ಆದಾಗ, ಆಗತ್ತೆ ಅಂತ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಇಟ್ಟೊಂಡಿಲ್ವಿದ್ರೂ ಆದಾಗ ಏನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಹಸುಳೆಯಂತಿರುವಾಗ ಧುತ್ತಂತ ತಗೋ ಅಂತ ಏನಾದರೂ ಅದೃಷ್ಟ ಕೈ ಹತ್ತಿದಾಗ ಹೀಗೇ ಮಿಷಿಯಾಗುತ್ತೆ. ಹಾಗೆ ಮಿಷಿಯಾದಾಗ ಅದನ್ನ ಮನಸ್ಸಲ್ಲೇ Settle ಆಗೋಕೆ ಬಿಡಬಾರದು. ಬೇರೆಯವರ ಮುಂದೆ Express ಮಾಡಬೇಕು. ಹೇಗೆ ಮನುಷ್ಯನಾದವನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇಂಥಾ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಅವಕಾಶ ಎಲ್ಲ ಇದೆಯೋ ಹಾಗೆ ಅದನ್ನು ಮನಸ್ಸಲ್ಲೇ ಒತ್ತಿ ಹಿಡಿದಿಡಬಾರದು. ಒಂದು ಹೊರೆ ನೆಲ್ಹುಲು ಕಂಡರೆ ಹಸುಗೋ ಎಮ್ಮೆಗೋ ಹೋರಿಗೋ ಅದೆಂಥಾ ಸಂತೋಷ ಆಗುತ್ತೆ ಅಂತೀರ. ಆದರೆ ಆ ಸಂತೋಷನ ಅವುಗಳು ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳೋಕೆ ಆಗುತ್ತೆ. ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲ ಏನೋ ಸಂತೋಷ ಆಗಿದೆ. Thrilling ಆಗಿದೆ ಅಂತ ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳೋದು ನಾಯಿ ಒಂದೇ. ಯಾಕೆ ಅಂದರೆ ಅದರ ಬಾಲ ಫುಕ ಫುಕಾಂತ ಹೊಡ್ಕೊತಾ ಇರುತ್ತೆ ಮುಖದಲ್ಲೇನೂ ಕಾಣದಿದ್ದ್ರೂ. ಆದ್ರಿಂದ ಮನುಷ್ಯ ಆದವನು ಸಂತೋಷ ಆದಾಗ ಬೇರೆಯವರ ಮುಂದೆ ಹೇಳ್ತೇಬೇಕು.

ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಪ್ರವರ ಯಾಕೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿ ಬಂತುಂದ್ರೆ ನಮ್ಮ ಕಪಿನೀಪತಿ ವಿಚಾರ ತಿಳಿಸೋದಕ್ಕೆ ಅವನನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ತಮಾಷೆಯಾಗಿ ತಮಾಷೆ ಏನ್ ಬಂತು ಸೀರಿಯಸ್ಸಾಗೇ ಕಪಿ...ನೀ... ಪತಿ ಅಂತಾರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅವನು ಹೌದು ಕಣ್ರೋ ನೀವೂ ಅಷ್ಟೆ ಅಂದು ಸಮಾಧಾನ ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ. ಈ ಕಪಿನೀಪತಿಗೆ ಮೊನ್ನೆ ಒಂದಿನ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಅಗಾಧವಾದ ಸಂತೋಷವಾಯ್ತು. ಎದ್ ಎದ್ದು ಬಿದ್ ಬಿದ್ದು ಕುಣಿಯೋಷ್ಟು. ಆದರೆ ಅದನ್ನ ಅವನೊಬ್ಬನೇ ಅನುಭವಿಸಬೇಕು ಬೇರೆಯವರೊಂದಿಗೆ ಹೇಳ್ಕೊಳ್ಳೋ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಹಾಗಂತ ಮನೇಲಿ ಕಟ್ಟಪ್ಪಣೆ ಆಗಿದೆ. ಅಪ್ಪಣೆನ ಪಾಲಿಸದಿದ್ದ್ರೆ ಹೇಗೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವನ ಮಕ್ಕಳು ತಮಾಷೆಯಾಗಿ ಹೀಗೊಂದು ಪದ್ಯ ಹೇಳ್ತಾರೆ.

ಪಾಲಿಸದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮಮ್ಮನ ಅಪ್ಪಣೆ

ಅವನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಮ್ಮ ಅಪ್ಪನೆ

ಇಲ್ಲಿ ಆ ವಿಚಾರ ಬಿಡಿ (ಮುಕ್ತ ಟಿ.ಎನ್. ಸೀತಾರಾಂ ನೆನಪಾಯ್ತು) ಹೀಗೆ ನಮ್ಮ ಕಪಿನೀಪತಿಗೆ ಆದ ಸಂತೋಷನ ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಾರದೇ ಹಾಗೇ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಬಂದ.

ಯಥಾ ಪ್ರಕಾರ ಎಲಿಗೂ ಒಂದೊಂದೆ ಚಿಟಿಕೆ ನಶ್ಯ ಕೊಟ್ಟು “ನಂಗೊಂದು ರೌಂಡು ಹಾಕ್ತೋ” ಅಂದ. ರಾಮಿ ಯಾಕೋ ಕಪಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಸಂತೋಷ ಆದ್ರೂ ಗೂಬೆ ತರಹ ಮುಖ ಮಾಡ್ಕೊಂಡ್ ಕೂತಿದೀಯಾ ಅಂದ. ಏನೋ ಸಂತೋಷ ಅಂತ ಕೇಳಿದ ಸೀನ. ಅವನನ್ನ ಕೇಳು ಅಂದ ರಾಮಿ. ಅಷ್ಟೊತ್ತೆ ಆಕಡೆ ಬಂದ ಸರೋಜಮ್ಮ “ನಂಗಿ ವಿಚಾರ ಹೇಳ್ಲಿ ಇಲ್ಲ ಆದ್ರೂ ನಂಗಿ ಗೊತ್ತಾಯ್ತು ನೋಡಿ ಸಂಜೆ ಮನೆಗೆ ಬರ್ತಿನಿ ಬರ್ತಾ ಕಲ್ಪುಂಡೆ ತರ್ತಿನಿ ಎಲ್ಲ ವಿಚಾರನೂ ಹೇಳಿಬಿಡಿ, ಇವತ್ತು ಸರಿಯಾದ ಸಮಯ ಅಂದು ಹೋದರು. ಎಲ್ಲರ ಮಿಕ ಮಿಕ ಅಂತ ಕಪಿನೀಪತಿ ಕಡೆ ನೋಡಿದರು ನನ ಮಗನೆ ಅದೇನು ವಿಷಯ ಅಂತ ಹೇಲದೇ ನಾನು ಎಲೆ ಹಾಕಲ್ಲ ಅಂತ ಎಲೆಗಳನ್ನು ರಪ್ಪಂತ ಬಿಸಾಕಿದ ದ್ಯಾವ. ಎಲ್ಲಾ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಕಪಿನೀಪತಿ ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟ. ನಮ್ಮನೆಯವಳು ಒಂದು ವಾರ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿದಾಳೆ ಅಂತ. ಅದನ್ನ ಕೇಳಿ ಎಲ್ಲರೂ ಹುರ್ರೇ ಅಂತ ಕುಣಿದು ಕುಪ್ಪಳಿಸಿದರು ಮತ್ತೆ ಆ ಸರೋಜಮ್ಮ ಅಂತ ತಲೆ ಕೆರೆದ ಸೀನ. “ಅವರು ಮಕ್ಕಳ ಜಾತಕ ತೋರಿಸೋಕೆ ಯಜಮಾನರ ಜಾತಕ ತೋರಿಸೋಕೆ ಆಗಾಗ ಬರ್ತಿರಾರೆ ಆದರೆ ನನ್ನ ಹೆಂಡ್ತಿಗೆ ಅವರನ್ನ ಕಂಡ್ರೆ ಆಗಲ್ಲ ಅವಳು ನೋಡೋದು ಸರಿಯಿಲ್ಲ ನಗೋದು ಸರಿಯಿಲ್ಲ ನಡೆಯೋದು ಸರಿಯಿಲ್ಲ ಅಂತಾನೇ ಇರಾಳೆ ಅದಿಕ್ಕೆ ಸರೋಜಮ್ಮ ನನ್ ಹೆಂಡ್ತಿ ಇಲ್ದಿರುವಾಗ ಬರ್ತಾಳೆ” ಅಂದ ಕಪಿನೀಪತಿ. ಯಜಮಾನರ ಜಾತಕ ಯಾಕೆ ತೋರಿಸೋದು ಅವರಿಗೆ ಆಯಮ್ಮ ಇನ್ನೊಂದ್ ಮದುವೆ ಮಾಡ್ತಾರಾ? ಅಂತ ಕೇಳಿದ ದ್ಯಾವ ‘ಇಲ್ಲ ಆಯಪ್ಪ ಹುಚ್ ಹುಚ್ಚಾಗಿ ಬಿಹೇವ್ ಮಾಡಿದ ಮಾರನೇ ದಿನ ಜಾತಕ ಹಿಡ್ಕೊಂಡ್ ನಮ್ಮನೆಗೆ ಬರ್ತಾಳೆ’ ಅಂದ ಕಪಿನೀಪತಿ. ರಾಮಿ ಹೇಳಿದ “ಓವರ್ ಟು ಕಪಿನೀಪತಿ ಮನೆ ವಿತ್ ಬೀರ್ ಬಾಟಲ್ಸ್.”

ಎಲ್ಲರೂ ಪುಸಲಾಯಿಸಿ ಕಪಿನೀಪತಿನ ನಗು, ಸಂತೋಷ ಎಂಜಾಯ್ ಮಾಡು ಅಂತ ಕಿಕ್ ಕೊಟ್ಟು ಸರೋಜಮ್ಮ ಬಂದು ನಾನು ಜಾತಕ ತಗೊಂಡು ನಿಮ್ಮನೆಗೆ ಬರ್ತಿದ್ದೆ ಆದ್ರೆ ನೋಡಿದ್ದೆ ನಿಮ್ ಹೆಂಡ್ತಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬರ್ತಿದಾರೆ ಅಂದರು. ತಗೋ ಹಾಗಂದಿದ್ದೇ ತಡ ಈ ಗುಂಪು ಹೌದು ಬೀರ್ ಬಾಟಲ್, ಕಾರ್ಡ್ಸ್ ಸಮೇತ. ಅಲಮೇಲು ವಾಪಸ್ ಬಂದಳು ಕಪಿನೀಪತಿ ಯಾಕೆ ಅಂದ. ದಾರೀಲಿನ ಒಂದಲ್ಲ ಅಂತ ಮೂರು ಅಪರಕುನ ಆಯ್ತು ಅದಿಕ್ಕೆ ಬಂದ್ ಬಿಟ್ಟಿ ನಾಳೆ ಹೋಗೋಣ ಅಂತ ಅಂದಳು. ಕಪಿನೀಪತಿ ಮುಖ ಚಿಕ್ಕದು ಮಾಡಿಕೊಂಡ. “ಯಾಕ್ರೀ ನಾನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದು ಬೇಜಾರಾ” ಅಂತ ಕೇಳಿದಳು. ಅದಿಕ್ಕೆ ಕಪಿನೀಪತಿ ಹೆಪೆ ಬೇಜಾರು ಯಾಕೆ ಎಷ್ಟು ಮುಷಿಯಾಗ್ತಿದೆ ನೋಡು ಅಂದು ನಕ್ಕ. ಈ ನಗುವಿನ ಸೆಕೆಂಡ್ ಹಾಫ್ ನಾಳೆ ಹೇಗೂ ಇರುತ್ತಲ್ಲ ಅಂತ. ನೋಡಿ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಆಗೀ ಆಗೀ ಕಪಿನೀಪತಿಗೆ ಮುಷಿಯಾದ್ರೂ ನಗೋದೇ ಮರೆತು ಹೋಗಿದೆ.

★★★

ಹೊಟ್ಟೆ ಸೆಷಲಿಸ್ಸು

- ಮಣಿ

ಮೊನ್ನೆ ತಮ್ಮಣ್ಣನಿಗೆ ವಿಪರೀತ ತಲೆ ನೋವು ಬಂದಿತ್ತು - ತಲೆ ಸಿಡಿದ ಹಾಗಿತ್ತು - ತಡೆಯೋಕಾಗ್ತಾ ಇರ್ಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಮಾಮೂಲು ಡಾಕ್ಟರ್ ದಾಮೋದರಂ ಊರಲ್ಲಿರ್ಲಿಲ್ಲ. ಪಕ್ಕದ ಬೀದಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಡಾಕ್ಟರೇನೋ ಬಂದಿದ್ದು. ಆದ್ರೆ - ಅವರು ಹೊಸಬರು - ಹೇಗೋ! - ಏನೋ!

ಆದ್ರೆ.... ತಡೆಯಲಾಗದ ತಲೆನೋವು ಹೋಗ್ಲೇಬೇಕು - ವಿಧಿಯಿಲ್ಲ. ಸರಿ - ಹೊರಟ.

ಡಾಕ್ಟರ್ ಜಠರೇಶ್ - ಯಂ.ಬಿ.ಬಿ.ಯಸ್ (ಇಂಡ್) ಯಂ.ಬಿ.ಬಿ.ಯಸ್ (ಇಂಗ್) ಯಘ್.ಆರ್.ಸಿ.ಯಸ್ (ಲಂಡ್) ಇನ್ನೂ ಏನೇನೋ ಬರ್ಲಿತ್ತು - ಬೋರ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ. ಆದ್ರೆ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಓದೋಕೆ ಟೈಂ ಇರ್ಲಿಲ್ಲ. ಡಾಕ್ಟರ್ ಜಠರೇಶ್‌ರವರಿಗೆ ಒಬ್ಬರು ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟು ಡಾಕ್ಟರ್ ಉದರಕುಮಾರ್ ಮತ್ತು ಒಬ್ಬ ಆಯ ಇದ್ದು.

“ನಮಸ್ಕಾರ ಸಾರ್.”

“ನಮಸ್ಕಾರ - ಬನ್ನಿ - ಕೂತ್ಕೊಳ್ಳಿ - ಏನಾಗಿದೆ?”

“ವಿಪರೀತ ತಲೆನೋವು ಸಾರ್.”

“ವರಿಗುಡ್ - ಯಾಕ್ಬಂತು?”

“ತಲೆ ಇದೆ - ಅದಕ್ಕೇ ಸಾರ್.”

“ವರಿಗುಡ್ - ಎಲ್ಲಿ - ತಲೆ?”

“ಇಲ್ಲೇ - ಮೇಲಿದೆ.”

“ಹಿ-ಹಿ-ಹಿ-ಅಲ್ಲಾ-ತಲೆ-ಸ್ವಲ್ಪ ಈ ಕಡೆ...”

“....”

“ಓ.ಕೆ. ನಾಲಿಗೆ?”

“ಇಲ್ಲೇ - ಬಾಯಲ್ಲಿದೆ”

“ಇಲ್ಲಿ - ದಟ್ಟಾಲ್ಟೈಟ್”

ತಲೆ ತಿರುಗಿಸಿದ್ದು - ನಾಲಿಗೆ ಎಳೆದ್ದು - ಮೂರು ಅಡುಮಿದ್ದು - ಹಣೆ ಸವರಿದ್ದು - ಕಿವಿ ಹಿಂಡಿದ್ದು - ಕೆನ್ನೆ ಕಿವುಚಿದ್ದು - ಬೆನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದ್ದು - ಹೊಟ್ಟೆ ತಟ್ಟಿದ್ದು.

“ದಟ್ಟಾಲ್ಟೈಟ್ - ಡೋಂಟ್‌ವರಿ ಕ್ಯಾಪ್ಸೂಲು ಮಾತ್ರ ಕೊಡ್ತೀನಿ ಈವತ್ತು ರಾತ್ರಿ ನಾಳೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಸಾಯಂಕಾಲ ಎರಡರಡು ತಗೊಳ್ಳಿ ತಲೆ ನೋವು ಇರೊಲ್ಲ.”

ತಮ್ಮಣ್ಣ ಹೊರಟ - ಔಷಧಿ ಸಮೇತ. ಡಾಕ್ಟರ್ ಉದರಕುಮಾರ್ ಮತ್ತು ಆಯ
ಮುಗುಳು ನಗೆ ನಕ್ಕರು.

ತಮ್ಮಣ್ಣ - ಡಾಕ್ಟರ್ ಹೇಳಿದ್ದಾಗೆ ಔಷಧಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ. ಮಾರನೆಯ ದಿನ
ಸಾಯಂಕಾಲ ಹೊತ್ತಿಗೆ ತಲೆನೋವು ಕಂಪ್ಲೀಟಾಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು.

“ಆಪದ್ವಾಂಧವಾ” ಅಂದ್ಕೊಂಡ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ವಿಪರೀತ ಕತ್ತು ನೋವು
ಪ್ರಾರಂಭವಾಯ್ತು. ಓಡಿದ ಡಾಕ್ಟರ್ ಹತ್ತಿರ.

“ಎನ್ರಿ ಹೇಗಿದ್ದೀರಾ?”

“ಕಂಪ್ಲೀಟಾಗಿ ಹೋಯ್ತು ಸಾರ್.”

“ವರಿಗುಡ್.”

“ಆದ್ರೆ... ವಿಪರೀತ ಕತ್ತುನೋವು ಶುರುವಾಗಿದೆ: ಡಾಕ್ಟರ್ ಕಾಮಾಗಿದ್ದು.

“ವರಿಗುಡ್ - ನೋ ಪ್ರಾಬ್ಲಂ - ಔಷಧಿ ಕೊಡ್ತೀನಿ - ಮೂರೊತ್ತು ತಗೊಳ್ಳಿ -
ಕತ್ತುನೋವು ಇರೊಲ್ಲ.”

ತಮ್ಮಣ್ಣ ಹೊರಟ - ಔಷಧಿ ಸಮೇತ. ಡಾಕ್ಟರ್ ಉದರಕುಮಾರ್ ಮತ್ತು ಆಯ -
ರಿಪೀಟ್ ಮುಗುಳುನಗೆ. ತಮ್ಮಣ್ಣ ಡಾಕ್ಟರ್ ಹೇಳಿದ್ದಾಗೆ ಔಷಧಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ.
ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕತ್ತುನೋವು ಕಂಪ್ಲೀಟಾಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು.

“ಅನಾಥ ರಕ್ಷಕಾ” ಅಂದ್ಕೊಂಡ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ವಿಪರೀತ ಬೆನ್ನುನೋವು
ಶುರುವಾಯ್ತು. ಓಡಿದ ಡಾಕ್ಟರ್ ಹತ್ತಿರ.

“ಎನ್ರಿ ಹೇಗಿದ್ದೀರಾ?”

“ಕಂಪ್ಲೀಟಾಗಿ ಹೋಯ್ತು ಸಾರ್.”

“ವರಿಗುಡ್.”

“ಆದ್ರೆ... ವಿಪರೀತ ಬೆನ್ನುನೋವು ಶುರುವಾಗಿದೆ.” ಡಾಕ್ಟರ್ ಕೂಲಾಗಿದ್ದು.

“ವರಿಗುಡ್ - ಡೋಂಟ್ ವರಿ - ಔಷಧಿ ಕೊಡ್ತೀನಿ - ಮೂರೊತ್ತು ತಗೊಳ್ಳಿ -
ಬೆನ್ನುನೋವು ಇರೊಲ್ಲ.” ತಮ್ಮಣ್ಣ ಹೊರಟ - ಔಷಧಿ ಸಮೇತ. ಡಾಕ್ಟರ್
ಉದರಕುಮಾರ್ ಮತ್ತು ಆಯ - ರಿಪೀಟ್ ಮುಗುಳುನಗೆ.

ತಮ್ಮಣ್ಣ - ಡಾಕ್ಟರ್ ಹೇಳಿದ್ದಾಗೆ ಔಷಧಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ. ಮಾರನೆಯ ದಿನ
ಸಾಯಂಕಾಲದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಬೆನ್ನುನೋವು ಕಂಪ್ಲೀಟಾಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು.

“ಆದಿ ಮಧ್ಯಾಂತ ರಹಿತಾ” - ಅಂದ್ಕೊಂಡ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು - ವಿಪರೀತ ಹೊಟ್ಟೆ
ನೋವು ಶುರುವಾಯ್ತು. ಓಡಿದ ಡಾಕ್ಟರ್ ಹತ್ತಿರ.

ಬೆನ್ನುನೋವು ಹೋದ ತಕ್ಷಣ ಇನ್ನೇನು ಟ್ರಬಲ್ನೋ! ಇನ್ನೋನು ಪ್ರಾಬ್ಲಮ್ನೋ!
ಎಂಬ ಸಂದೇಹ ಇದ್ದೇ ಇತ್ತು - ತಮ್ಮಣ್ಣನಿಗೆ - ಅದು ನಿಜವೂ ಆಯ್ತು. ತಮ್ಮಣ್ಣನಿಗೆ

ಬಹಳ ಕೋಪ ಬಂತು. ಆದ್ರೆ - ಏನ್ಮಾಡೋದು? ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಡಾಕ್ಟರ್ ಇಲ್ಲ - ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲ.

“ಏನ್ಮೀ ಹೇಗಿದ್ದೀರ?”

“ಕಂಪ್ಲೀಟಾಗಿ ಹೋಯ್ತು ಸಾರ್.”

“ವೆರಿಗುಡ್.”

“ಆದ್ರೆ... ವಿಪರೀತ ಹೊಟ್ಟೆನೋವು ಕುರುವಾರಿದೆ.” ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯ್ತು - ಮುಖ ಅರಳಿತು.

“ವೆರಿಗುಡ್ - ವೆರಿಗ್ಲಾಡ್ - ಕಂಗ್ರಾಚುಲೇಷನ್ಸ್ ಔಷಧಿ ಕೊಡ್ತೀನಿ - ಮೂರೊತ್ತು ತಗೊಳ್ಳಿ ಹೊಟ್ಟೆನೋವು ಇರೊಲ್ಲ. ಇನ್ಯಾವ ಪ್ರಾಬ್ಲಮ್ ಇರೊಲ್ಲ - ಡೆಫೆನಿಟ್ಟಿ - ನೋ ವರಿ ಅಟ್ ಆಲ್.”

ತಮ್ಮಣ್ಣ ಹೊರಟ - ಔಷಧಿ ಸಮೇತ. ಈ ಸಾರಿ ಡಾಕ್ಟರ್ ಉದರಕುಮಾರ್ ಮತ್ತು ಆಯ - ಅವರ ನಗುವೇ ಬೇರೆ. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಶೇಷ - ಈ ಸಾರಿ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮಣ್ಣನ ಮಾತನಾಡಿಸಿದ್ದು - “ಕಂಗ್ರಾಚುಲೇಷನ್ಸ್ ಸಾರ್” ಅಂದು. ತಮ್ಮಣ್ಣ - ಡಾಕ್ಟರ್ ಹೇಳಿದ್ದಾಗೆ ಔಷಧಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ. ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆನೋವು ಕಂಪ್ಲೀಟಾಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು.

“ಭಗವಂತಾ - ಅಂದ್ಕೊಂಡ. ಆದ್ರೂ ಇನ್ನೇನು ಹೊಸ ಪ್ರಾಬ್ಲಮ್ ಅಂತ ಸಂದೇಹ ಭಯ ಇತ್ತು. ಅರ್ಥಗಂಟಿ ಒಂದು ಗಂಟೆ - ಎರಡು ಗಂಟೆ - ಉಮಂ ಏನೂ ಆಗ್ಲಿಲ್ಲ. ಓಡಿದ ಡಾಕ್ಟರ್ ಹತ್ತಿರ. ಆದ್ರೆ ಈಸಲ ಸಂತೋಷದಿಂದ.

“ಏನ್ಮೀ ಮಿಸ್ಟರ್ ತಮ್ಮಣ್ಣ - ಯೂ ಆರ್ ಫರ್‌ಫೆಕ್ಟ್ ಆಲ್‌ರೈಟ್ - ನೋಪ್ರಾಬ್ಲಂ - ನನಗೊತ್ತು.”

ಡಾಕ್ಟರ್ ಜಠರೇಶ್‌ರವರು ಪ್ರಸನ್ನವದನರಾಗಿದ್ದು, ತೃಪ್ತಿಯ ಭಾವ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು ಅವರ ಮುಖದಲ್ಲಿ.

ಹೌದು ಸಾರ್ - ಯಾವ ಪ್ರಾಬ್ಲಮ್ ಇಲ್ಲ - ಹಾಯಾಗಿದ್ದೀನಿ ಥ್ಯಾಂಕ್ಯೂ ವೆರಿ ಮಚ್. ತಮ್ಮಣ್ಣ ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗೆ ಫೀಸು ಕೊಟ್ಟು ಹೊರಟ.

ಡಾಕ್ಟರ್ ಉದರಕುಮಾರ್ ಮತ್ತು ಆಯ - ಅವರ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯದ ನೋಟ-ನಗೆ-ಕೊನೆಯ ದಿನ ಅವರ ಚರ್ಯೆಯಲ್ಲಿನ ಬದಲಾವಣೆ - ಸಂತೋಷ - ಇವೆಲ್ಲಾ ತಮ್ಮಣ್ಣನಿಗೆ ಒಗಟಾಗಿತ್ತು - ಸಸ್ತೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೇ ಅವರನ್ನು ಕಾರಣ ಕೇಳಿಯೇಬಿಟ್ಟ.

ನೋಡಿ ಮಿಸ್ಟರ್ ತಮ್ಮಣ್ಣ - ನಮ್ಮ ಡಾಕ್ಟರು ಹೊಟ್ಟೆ ಸ್ವೇಷಲಿಸ್ತು. ಅವರ ಓದು - ಡಿಗ್ರಿ

ಆಗಿದ್ದು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲೇ. ಅದ್ರೆ ವಿದ್ಯೆ ಮುಂದುವರೆದಿದ್ದು ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ. ಉನ್ನತ ವ್ಯಾಸಂಗ - ರೀಸರ್ಚ್ - ಅನುಭವ - ಎಲ್ಲಾ ಹೊಟ್ಟೆಯ ವಿಷಯವೇ. ಅದಕ್ಕೇ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವ ಪೇಷೆಂಟ್‌ಗೆ ಯಾವ ಕಾಯಿಲೆಯೇ ಇರಲಿ ಅದನ್ನ ಔಷಧಿ ಮೂಲಕ ಒಂದು ಆರ್ಡರ್ ಪ್ರಕಾರ ಹೊಟ್ಟೆನೋವಿಗೆ ಕನ್‌ವರ್ಟ್ ಮಾಡ್ತಾರೆ. ಹೊಟ್ಟೆ ನೋವು ಬಂತೂಂದ್ರೆ ಅವನ ಕಾಯಿಲೆ ಹೋಯ್ತೂಂತ ಕನ್‌ಫರ್ಮೇಷನ್ ಆದ್ವಾಗೆ. ಅದು ವಾಸಿಯಾಗ್ಲೇಬೇಕು. ಯಾಕೇಂದ್ರೆ ಇವರು ಹೊಟ್ಟೆ ಸೆಪ್‌ಲಿಸ್ಸು. ಅದಕ್ಕೇ ನಿಮಗೆ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಟ್ಟೆನೋವು ಬಂದ ತಕ್ಷಣ ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಯೂ ಆರ್ ಅಲ್‌ರೈಟ್ ಅಂತ ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಆಯ್ತು - ಸಂತೋಷವೂ ಆಯ್ತು” ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದು ಡಾಕ್ಟರ್ ಉದರಕುಮಾರ್ ಅವರು. ತಮ್ಮಣ್ಣ ಹೊಟ್ಟೆ ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡ್ಕೊಂಡ.

“ಅಪ್ಪ ಭಗವಂತಾ - ಭವರೋಗ ವೈದ್ಯಾ - ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನನಗೆ ಕಾಯಿಲೆ ಬರೋದಾದ್ರೆ - ಮೊದಲು ಡೈರೆಕ್ಟಾಗಿ ಹೊಟ್ಟೆನೋವೇ ಬರೋ ಹಾಗೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಪ್ಪಾ” - ಅಂತ ಕೈಮುಗಿದು ಬೇಡ್ಕೊಂಡ.

★ ★ ★

UNEARTHA ಕೋಶ

- ಪ್ರಕಾಶ್

1. Cheque ರಾಧಿಪತಿ - ಬಿಲ್‌ಗೇಟ್ಸ್
2. Sonಮಾನ - ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮಗನಿಗೆ ಸಿಗುವ ಮರ್ಯಾದೆ
3. Assಎಂಬ್ಲಿ - ಅರ್ಥ ಅನಗತ್ಯ
4. Punch ಆಂಗ - ಹಾಸ್ಯಗಾರನ ಕ್ಯಾಲೆಂಡರ್
5. Lunch ಆಸುರ - ಸರ್ಕಾರೀ ಕೀಚಕ
6. Pawn ಡಿತ್ಯ - ಕೇರಂ ವಿಚಾರದ
7. Audit ಯ ವಾರ - ಅಕೌಂಟಿಂಟ್‌ಗಳಿಗೆ ರಜಾದಿನ
8. Engಲನ್ನಡ - ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಪ್ರಚಲಿತ ಭಾಷೆ

“ಪುಳ್ಚಾರ್ ಪರ್ಮೇ(ರ್ದೆ)ಶಿಯ ಹಾ(ಪಾ)ಡು”

- ವಾಣೀ ಸುರೇಶ್

ಕೋಕಲ್ಲಾದರೂ ಹಾಕು ಬಿಯರಲ್ಲಾದರೂ ಹಾಕು ರಾಘವೇಂದ್ರಾ,
ಕೋಕಲ್ಲಿ ಸ್ವಾ ಆಗಿ ಬಿಯರಲ್ಲಿ ನೊರೆಯಾಗಿ ಹಗುರಾಗಿರುವೆ ರಾಘವೇಂದ್ರಾ,
Snowನಲ್ಲಾದರೂ ನೂಕು Gale ನಲ್ಲಾದರೂ ನೂಕು ರಾಘವೇಂದ್ರಾ,
Snow ನಲ್ಲಿನ್ Flake ಆಗಿ Gale ನಲ್ಲಿನ್ ಎಲೆಯಾಗಿ

ಹಾರಾಡ್ತಾ ಇರುವೆ ರಾಘವೇಂದ್ರಾ,

Pastaನ ಬೇಯ್ತುವೆ Sauce ಅದ್ರಮೇಲ್ ಸುರಿಯುವೆ ರಾಘವೇಂದ್ರಾ,
ಸಾಸಿನಾ ಕೆಂಪಾಗಿ ಪಾಸ್ವಾದ ಬಿಸಿಯಾಗಿ ನರಳುತ್ತಿರುವೆ ರಾಘವೇಂದ್ರಾ,

Pizzaನಾದರೂ ತಿನ್ನು ಎಗ್ಗನ್ನಾದರೂ ಗದಕ್ಕು ರಾಘವೇಂದ್ರಾ,
ಫೀಟ್ನಾದ ಚೇಸಾಗಿ ಎಗ್ಗಿನಾ ನಾತವಾಗಿ ಗೋಳಟ್ಟುತ್ತಿರುವೆ ರಾಘವೇಂದ್ರಾ,
ಟೇಟರ್ ಟಾಟ್ಸ್‌ನ ತಿನ್ನುವೆ ಚೆಲೂಪಾನ ಮೆಲ್ಲುವೆ ರಾಘವೇಂದ್ರಾ,
ಫ್ರೆಂಚ್‌ಫೈನ್ munch ಮಾಡ್ತಾ ವೆಜ್ಜಿ ವ್ಹಾಪರ್‌ನ bite ಮಾಡ್ತಾ
ಗೊಣಗುತ್ತಿರುವೆ ರಾಘವೇಂದ್ರಾ,

ದೋಸೇನೇ ನೀಡೆಂದು ಎಂದೂ ಕೇಳೆನು ನಾನು ರಾಘವೇಂದ್ರಾ,
(ಮಸಾಲೆ) ದೋಸೇನೇ ನೀಡೆಂದು ಎಂದೂ ಕೇಳೆನು ನಾನು ರಾಘವೇಂದ್ರಾ,
ಮುನ್ನ ಮಾಡಿದ ಪಾಪ ಯಾರ ತಾತನ ಗಂಟು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರುವೆ ರಾಘವೇಂದ್ರಾ,
ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಭವನದಾ ಘಮ ನನ್ನ ಕಾಡ್ತಿದೆ ರಾಘವೇಂದ್ರಾ,
ಬೇಗ M.S. ಮುಗಿಸಿಟ್ಟು, Loan ಅನ್ನು ತೀರ್ಸಿಟ್ಟು
ವಾಪಸ್ಸು ಬಂದ್ಬಿಡುವೆ ರಾಘವೇಂದ್ರಾ,

ಸಮ್ಮೂರಿನ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲವು ವಿದೇಶೀ ಪದಗಳ ಪರಿಚಯ:

ಪಾಸ್ತಾ: ಇಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ಸಮ್ಮು Maggie noodlesನ ಅಕ್ಕ ಎನ್ನಬಹುದು, ಸಮ್ಮ ಒತ್ತು ಶಾಮಗೆಯನ್ನು ಹೋಲುವ ಒಂದು ವಸ್ತು ವಿಶೇಷ.

ಪಾಸ್ತಾ ಸಾಸ್: ಸಪ್ತಿಯಾಗಿರುವ ಪಾಸ್ತಾಗೆ ರುಚಿಯನ್ನು (ಇಟಾಲಿಯನ್) ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸುವ ಒಂದು ರೀತಿಯ Tomato ಗೊಜ್ಜು.

ಟೇಟರ್ ಟಾಟ್ಸ್: ಕರಿದ ಆಲೂಗೆಡ್ಡೆಯ ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಚೌಕನೆಯ ತುಣುಕುಗಳು ಒಂದು ಮೆಕ್ಸಿಕನ್ ಡೆಲಿಕೆಸಿ.

ಚೆಲೂಪ: ಸಮ್ಮೂರಿನವರನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುವ ಸಪ್ತಸಪ್ತಗೆ, ಸ್ವಲ್ಪ ಸಿಹಿ ಸಿಹಿಯಾಗಿರುವ ಮತ್ತೊಂದು ಮೆಕ್ಸಿಕನ್ ಖಾದ್ಯ.

ಫ್ರೆಂಚ್‌ಫೈನ್: ಉದ್ದುದ್ದಕ್ಕೆ ಹೋಳು ಮಾಡಿದ ಆಲೂಗೆಡ್ಡೆಯ ಕರಿದ ಹೋಳುಗಳು.

ವೆಜ್ಜಿ ವ್ಹಾಪರ್: ಎರಡು ಭೇಮಕಾಯದ ಸಪ್ತ ಬಸ್ಸುಗಳ ನಡುವೆ ಒಂದು ತುಂಡು ಸೋಯಾಬೀನ್ನಿನ ಸಪ್ತ ಕಚ್ಚೆ ಲೆಟ್ಟು, ಲೆಟ್ಟೂಸಿನ ಎಲೆಯ ಒಂದು ಚೂರು, ಸೌತೇಕಾಯಿ ಮತ್ತು Tomatoವಿನ ಒಂದೊಂದು ಸ್ಲೈಸುಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಯಾವುದೂ ಹೊರಗೆ ಬೀಳದಂತೆ ಸರ್ಕಸ್ ಮಾಡುತ್ತಾ ತಿನ್ನುವ ಒಂದು ಜನಪ್ರಿಯ ಖಾದ್ಯ ವಿಶೇಷ.

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕು?

- ಸೀ.ಆರ್. ಸತ್ಯ

ಈ ಐ.ಟಿ., ಬಿ.ಟಿ. ಯುಗದಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲೂ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕು? ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಆಗಿಂದ್ದಾಗೆ ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಮಂಜಸವಾಗಿ ಯಾರೂ ಉತ್ತರಿಸಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ, ನನ್ನಲ್ಲಿಯೂ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಇರೋ ಚೂರುಪಾರು ಜ್ಞಾನದಿಂದಾಗಿ ಅನೇಕ ಸಂದಿಗ್ಧ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಿಂದ ಬಚಾವ್ ಆಗಿದೀನಿ ಅಂತ ಹೇಳಿದರೆ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಾಗಲಾರದು.

ಕಳೆದ ವರುಷ ನಾಡಿನಾದ್ಯಂತ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಕುವೆಂಪು ಅವರನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿದ್ದು ನಿಮಗೆಲ್ಲಾ ಜ್ಞಾಪಕದಲ್ಲಿರಬೇಕು (ಸದ್ಯ, ಕುವೆಂಪು ಯಾರು? ಅಂತ ಕೇಳಬೇಡಿ!) ಅದೇ ವರುಷ, ನಾನು ಕೆಲಸದಲ್ಲಿದ್ದ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಿಂದ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಬಾಕಿ ವೇತನ ನನಗೆ ದಕ್ಕಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಪೈಲ್ ಮಾತ್ರ ಸುತ್ತಾಡಿದ್ದರೂ, ಕೈಗೆ ದುಡ್ಡು ಮಾತ್ರ ಗಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಬೇಜಾರಾಗಿತ್ತು. ಒಂದು ದಿನ, ನಮ್ಮ ಬಾಸ್ ಆಗಿದ್ದ ಅಂಡರ್ ಸಿಕ್ರೆಟಿಯವರೇ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಕುವೆಂಪು ಸ್ಮರಣಾ ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಅತಿಥಿಯಾಗಿ ಹೋಗಬೇಕಿತ್ತು. ಆಫೀಸಿನಿಂದಲೇ ತಯಾರಾಗಿ ಇನ್ನೇನು ಹೊರಟರು ಅಂತ ತಿಳಿದೊಡನೇ ನಮ್ಮ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಅಡ್ಡ ನಿಂತೆ. ಅವರು ಬಂದೊಡನೇ:

“ಓ ನನ್ನ ವೇತನಾ... ಆಗು ನೀ ಅನಿಕೇತನಾ!” ಅಂತ ಸುಶ್ರಾವ್ಯವಾಗಿ ಹಾಡಿದೆ. “ನಾನು ಹೋಗೋ ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆ ಇವನ್ಯಾರೀ ನಾಂದೀ ಹಾಡ್ತ ಇದಾನೆ?” ಅಂತ ನಮ್ಮ ಬಾಸ್ ಪಕ್ಕದವರನ್ನು ಕೇಳಿದರು. “ಇವನು ನಮ್ಮ ಹೆಡ್ ಕ್ಲರ್ಕ್ ರಂಗಾಚಾರಿ ಸಾರ್, ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲವೇ?” ಅಂತ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟು ಹೇಳಿದರು. “ಏನಂತೆ ಅವನ ಗೋಳು?” ಅಂತ ಗಡುಸಾಗೇ ಕೇಳಿದ್ದು ಬಾಸ್. “ನನ್ನ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಬಾಕಿ ಇರೋ ವೇತನವನ್ನು ಕೈಗೆ ಕೊಡಿಸಿ ಸಾರ್!” ಅಂತ ಬೇಡ್ಕೊಂಡೆ. “ಆಯ್ತು. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮಾಡ್ಕೊಡ್ತೀನಿ. ದಾರಿ ಬಿಡ್ತೆ” ಅಂತ ಹೇಳಿ, ಬಾಸ್ ಕುವೆಂಪು ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಮಾರನೇ ದಿನವೇ ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಅರಿಯರ್ಸ್ ಬಂತು!

ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಹತ್ತಿರ ಒಂದು ಈಶ್ವರನ ದೇವಸ್ಥಾನವಿದೆ. ಅದರ ಮುತುವರ್ಜಿ ವಹಿಸಿರೋ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯವರಿಗೆ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಭಾರಿ ಮಂಟಪ ಕಟ್ಟಬೇಕು ಅಂತ ಯೋಚನೆ ಬಂತು. ಸರಿ, ನಮ್ಮ ಬಡಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಇರೋ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಹಣ ಕೊಡಿ ಹಣ ಕೊಡಿ ಅಂತ ಪೀಡಿಸೋಕ್ಕೆ ಶುರು ಮಾಡಿದ್ದು. ನನ್ನ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿ ಹದಿನೈದು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಇನ್ನೂ EMI ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹಣಗ್ಗಿರೋ ನಾನು, ಈಶ್ವರನ ಗುಡಿಯ ಮಂಟಪಕ್ಕೆ ದುಡ್ಡು ಕೊಡೋದು ಅಂದರೆ ಏನು ತಮಾಷೆನೆ? ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯವರು ನಮ್ಮ ಮನೇ ಬಾಗಿಲು ತಟ್ಟಿದಾಗ ಅದರದಿಂದ “ಬನ್ನಿ, ಬನ್ನಿ, ಎಲ್ಲರೂ ಕೂತ್ಕೊಳ್ಳಿ” ಅಂತ ಉಪಚಾರ ಮಾಡಿದೆ. ರಸೀತಿ ಪುಸ್ತಕ ತಕ್ಕೊಂಡು ಎಲ್ಲರೂ ಕೂತರು.

ನಾನು ನನ್ನ ಕೃತಿ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ on ಮಾಡಿದೆ. ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು “ಮಂಟಪ” ಅಂತ ಬಾಯಿ ಬಿಡೋದಕ್ಕೆ ಹೊರಟರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲೇ ನಾನು ಭಾವ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ (ಯಾವ ರಾಗದಲ್ಲಿ ಅಂತ ಮರೆತು ಹೋಗಿದೆ):

ಉಳ್ಳವರು ಶಿವಾಲಯ ಮಾಡುವರಯ್ಯ

ನಾನೇನ ಮಾಡಲಯ್ಯ ಬಡವನೂ...

ಅಂತ ಶುರು ಮಾಡಿದೆ (with accent on ‘ಬಡವನೂ’). ಕೂಡಲ ಸಂಗಮ ದೇವಾ... ಅನ್ನೋ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟು ನೋಡಿದೆ; ಒಬ್ಬ ಸಮಿತಿ ಸದಸ್ಯನೂ ಇಲ್ಲಾ! ಮನೇ ಬಾಗಿಲು, ಗೇಟು ಹಾಕದೇನೇ ಎಲ್ಲರೂ ನಾಗಾಲೋಟ ಮಾಡಿದ್ದು!

ಈಚೀಚೆಗೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಗಾಳಿ ಹೊಡೆದಿದ್ದು ಜ್ಞಾಪಕವಿದೆಯೇ? ನಮ್ಮ ಮನೆ ಹತ್ತಿರದ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫಾರ್ಮರ್ ಮುಷ್ಕರ ಹೂಡ್ತು. KEB ಆಫೀಸಿನಿಂದ ಜೂನಿಯರ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಒಬ್ಬ ಇನ್‌ಸ್ಟೆಕ್ಷನ್ ಅಂತ ಬಂದು. ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫಾರ್ಮರ್ ಸುತ್ತಲೂ ನಾವು ಸುಮಾರು ಮೂವತ್ತು ಜನ ಸೇರಿದ್ದೆ. ಅವರ ಜೀಪು ಬರ್ದಿದ್ದ ಹಾಗೇ ನಾನು “ಆರದಿರು, ಆರದಿರು ಓ ನನ್ನ ಬೆಳಕೇ, ಓ ನನ್ನ ಬೆಳಕೇ” ಅಂತ ಕೂಗಿಕೊಂಡೆ. ಮಿಕ್ಕಿದವರೆಲ್ಲಾ “ಒಳಗಿರುವ ಬೆಳಕೇ, ಬೆಳಕೇ, ಬೆಳಕೇ” ಅಂತ ದನಿ ಕೂಡಿಸಿದ್ದು. ನಾನು ಮತ್ತೆ “ಓ ನನ್ನ ಬೆಳಕೇ” ಅನ್ನೋದು, ಮಿಕ್ಕವರು “ಒಳಗಿರುವ ಬೆಳಕೇ” ಅನ್ನೋದು - ಹೀಗೆ ನಾಲ್ಕು round ಗಳಾದ್ವು. ಜೂನಿಯರ್ ಇಂಜಿನಿಯರು ತಲೆ ಚಚ್ಚಿಕೊಂಡು “ರೀ, ನಿಲ್ಲಿಸ್ರೀ ನಿಮ್ಮ ಕಿರಿಚಾಟ. ನಾನೂ ಕನ್ನಡ ಸ್ಪೂಡೆಂಟು! ಮರಿಯಪ್ಪಾ... ಆ ಶೆಂಟ್ ಕಿತ್ಲಾಕಿ ಬೇರೆ ಲೈನ್ ಕನೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಿ ಬೇಗ ಇವರಿಗೆ power ಕೊಡು. ಇಲ್ಲಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಈ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫಾರ್ಮರ್ ಜೊತೆ ನನ್ನ ತಲೇನೂ burst ಆಗೋಗುತ್ತೆ! “ಅಂತ ಕೂಕ್ಕೊಂಡು. ಆ ಲೈನ್‌ಮ್ಯಾನ್ ಮರಿಯಪ್ಪ ಅದೆಷ್ಟು ಬೇಗ ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಿದ ಅಂರೀತಿ? ಇಲ್ಲಿತನಕ ಒಂದು ದಿವಸ ನಮಗೆ ಕರೆಂಟ್ ಕೈಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ!

ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನಗಳ ಕೆಳಗೆ ನಾನು ಸ್ಕೂಟರ್‌ನ ಟ್ರಾಫಿಕ್ ಲೈಟ್‌ನಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸದೇ ನುಗ್ಗಿದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಗಾಡಿಗೆ ಇನ್‌ಶೂರೆನ್ಸ್ ಬೇರೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸ್ಕೂಟರಿನ ಲೈಟುಗಳೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಟ್ರಾಫಿಕ್ ಪೊಲೀಸ್‌ನವರು ನನ್ನನ್ನ ಬಹಳ ಆದರದಿಂದ ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಕಟಕಟೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ನಿಂತೆ. ಸತ್ಯದ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿದೆ. “ಅಪರಾಧವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊತೀಯಾ?” ಅಂತ ಜಡ್ಜ್ ಕೇಳಿದ್ದು. ನಾನು ನಿಂತಿದ್ದ ಕಟಕಟೆಯನ್ನು ಭದ್ರವಾಗಿ ಹಿಡಿದೆ. ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಶುರು ಮಾಡಿದೆ. (ಯಾವ ರಾಗ ಅಂತ ಮತ್ತೆ ಮರೆತೇ ಹೋಯ್ತು ನೋಡಿ)

“ಬಿನ್ನಹಕ್ಕೆ ಬಾಯಿಲ್ಲವಯ್ಯಾ....

ಅನಂತ ಅಪರಾಧ ಎನ್ನೊಳಗಿರಲಾಗಿ...

ಕಷ್ಟ ಬೇಡೆಂಬಾಸೆ, ಕಡುಸುಖವ ಕಾಂಬಾಸೆ...

ನಷ್ಟ ಜೀವನದಾಸೆ ಪುರಂದರವಿಠಲಾ...”

ಆಮೇಲೆ ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟು ನೋಡ್ತೀನಿ; ಜಡ್ಜ್ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣೀರು! ಕೋರ್ಟು ನಿಶ್ಯಬ್ಬ!! ಜಡ್ಜ್‌ಗಳಿಗೆ ಕಣ್ಣುಗಳಿವೆ ಅಂತ ನನಗೆ ಮೊದಲೇ ಗೊತ್ತಿತ್ತು ಬಿಡಿ; ಆದರೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣೀರಿರುತ್ತೆ ಅಂತ ಗೊತ್ತಾಗಿದ್ದು ನನಗೆ ಆಗಲೇ ನೋಡಿ. “ಕೇಸ್ ಡಿಸ್‌ಮಿಸ್!” ಅಂತ ತಕ್ಷಣ - ಗದ್ದದ ಕಂಠದಿಂದ - ಆಡರ್ ಕೊಟ್ಟೇಬಿಟ್ಟು. ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದೆ.

ಮೊನ್ನೆ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಸಾಲ ಪಡೆದು ವಾಪಸ್ ಮಾಡ್ಬೇನೇ ಸತಾಯಿಸ್ತಾ ಇದ್ದ ನನ್ನ ಸೋದರಮಾವ, ಅವನ ಮಗುವಿನ ಬರ್ತ್‌ಡೇಗೆ ನನ್ನ ಆಹ್ವಾನಿಸಿದ, ಇನ್ನೇನು ಎಲ್ಲರೂ ಹ್ಯಾಪಿ ಬರ್ತ್‌ಡೇ ಅಂತ ಹಾಡು ಹೇಳಬೇಕು, ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಾನು ಗಮಕ ಕೈಲಿಯಲ್ಲಿ

“ಸಾಲವನು ಕೊಂಬಾಗ ಹಾಲೋಗರದಂತೆ

.... ಸರ್ವಜ್ಞ”

ಅಂತ ಸಾವಧಾನವಾಗಿ ವಾಚನಕ್ಕೆ ಇಳಿದೆ. ನನ್ನ ಸೋದರಮಾವ ನನ್ನನ್ನ ಎಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲದ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕೈ ಹಿಡಿದು, ಪಕ್ಕದ ರೂಮಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ನನ್ನ ಸಾಲವನ್ನು ತಕ್ಷಣವೇ ವಾಪಸ್ ಮಾಡಿ, “ರಂಗಾಚಾರಿ, ನನ್ನ ಮಗಳು ಕ್ಯಾಂಡಲ್ ಉದೋತನಕ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚೊಂಡಿರು. ಬೇಕೊಂದ್ರೆ, ನಿನ್ನನ್ನ ಮುಂದಿನ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಖರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಕಳಿಸ್ತೀನಿ” - ಅಂದ!

ನನ್ನ ಸಾಹಿತ್ಯಾಸಕ್ತಿಯಿಂದಾಗಿ ನಡೆದ ಒಂದು ಘಟನೆಯಂತೂ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷ ತಂದುಕೊಡುತ್ತಾ, ನಾವೆಲ್ಲಾ ಮೈಸೂರಿನ ಬಳಿಯ ಸೋಮನಾಥಪುರದ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದೆವು. ಅಲ್ಲಿನ ಕಲ್ಲಿನ ಕೆತ್ತನೆಯ ರಚನಾ ವೈಭವ ನೋಡಿ ನನಗೆ ಕುವೆಂಪು ಕವನ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂತು.

ಭಾವೋಕ್ತದಿಂದ

“ಬಾಗಿಲೊಳು ಕೈಮುಗಿದು ಒಳಗೆ ಬಾ ಯಾತ್ರಿಕನೆ...”

ಅಂತ ಶುರು ಮಾಡಿದೆ (ಯಾವ ರಾಗ ಅಂತ ಕೇಳಬೇಡಿ - please) ಅರ್ಧ ಕವನ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲಿಸೋಣವೇ ಅಂತ ಯೋಚನೆ ಬಂತು. ಯಾಕೋ, ಏನೋ, ಎಂದೂ ನಾನು ಹಾಡು ಹೇಳಿದ್ರೆ ಒಂದು ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ದೂರದಲ್ಲಿರಿದ್ದ ನನ್ನ ಹೆಂಡ್ತಿ ಪೂರ್ತಿ ಹಾಡು ಹೇಳ್ವಿಡಿ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಅಂತ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಗುಸುಗುಟ್ಟಿದಳು. ಸರಿ ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸಿದೆ. ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟರೆ ಕಾಣಿಸಿದ್ದು ಏನು ಗೊತ್ತೆ? ಐದು ಹತ್ತು ಡಾಲರ್ ನೋಟುಗಳು! ನೂರು ರೂಪಾಯಿನ ಒಂದು ನೋಟು! ಎಲ್ಲಾ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಕೈನಲ್ಲೇ! “ಏನಾಯ್ತು?” ಅಂತ ಕೇಳಿದೆ. “ಯಾರೋ ಅಮೆರಿಕನ್ ಟೂರಿಸ್ಟುಗಳು ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೀರಿ. Oh! A singing begger! ಅಂತ ನನ್ನ ಕೈಗೆ ದುಡ್ಡು ಹಾಕಿ ಹೋದರು” ಅಂತ ಜಂಬದಿಂದ ಹೇಳಿದಳು!

ಹೀಗೆ, ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ತುಣುಕುಗಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ತಿಳ್ಕೊಂಡಿದ್ದೆ, ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತೆ ಅಂತ ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಏನಂತೀರಾ?

ಸೆರಗು

- ಪದ್ಮಾ ಚಿಕ್ಕೋಡೂರ್

“ಶೃತಿ...”

ಏನಜ್ಜೇ?

ಸಂಜೆ ಐದು ಗಂಟೆಗೆಲ್ಲಾ ಗಂಡಿನ ಕಡೆಯವರು ಬರ್ತಾರಂತೆ ಕಣೇ!

ಅದಕ್ಕೇನೀಗಾ...?

“ಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ಸೀರೆ ಉಟ್ಟೊಂಡು ರೆಡಿಯಾಗಿರಮ್ಮ” ಮುದ್ದಿನಿಂದ ಹೇಳಿದರು ಅಜ್ಜೆ.

“ಲಕ್ಷಣವಾಗಿ” ಅಂತ ಯಾಕಜ್ಜೇ ಒತ್ತಿ ಹೇಳ್ತಾ ಇದೀರಾ? ಚೂಡಿದಾರ್ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿರೋಲ್ವಾ? ಮುಖ ಊದಿಸಿದಳು ಮೊಮ್ಮಗಳು ಶೃತಿ.

ಹಾಗಲ್ಲ ಪುಟ್ಟಿ, ಯಾವ-ಯಾವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ-ಹೇಗೆ ಇದ್ರೆ ಚೆಂದಾ ಅಂತ ಹೇಳ್ತೆ - ಹೋಗು ರೆಡಿಯಾಗು ಆಗ್ಲೆ ಗಂಟೆ ನಾಲ್ಕಾಯ್ತು.

ಅಜ್ಜೇ ನೀವು ಏನೇ ಹೇಳಿ, “ನಾನು ಇವತ್ತು ಟ್ರಿಂ ಆಗಿ ನನ್ನ ಹೊಸ ಚೂಡಿದಾರೇ ಹಾಕೋಕೋದು” ಅಂತ ಗಟ್ಟಿ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದಳು. ಮೀರಾ... ಸೋಡ್ವಾ ನಿನ್ ಮಗಳ್ಳಾ? ನೀನಾದರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೇಳು. ಅದೇನು ಚೂಡಿನೋ, ಪಾಡಿನೋ, ಅದನ್ನೇ ಹಾಕೋಕೋದು ಅಂತಾ ಎದ್ದು ಹೋದ್ಲು, ನೋಡು, ಗಂಡಿನ ಕಡೆಯವರು ಹಳೇ ಸಂಪ್ರದಾಯಸ್ಥರ ತರಹ ಕಾಣ್ತಾರೆ. ಅವರ ಎದುರಿಗೆ ಮೊದಲನೆ ದಿನವೇ ಇವಳು ಹೀಗಾಡಿದ್ರೆ ಒಪ್ಪೊತಾರ್ಯೆ... ಹೇಳು. ಸೊಸೆಯೊಂದಿಗೆ ತಮ್ಮ ಅಳಲನ್ನ ತೋಡಿಕೊಂಡರು.

ಅತ್ತೆ... ನೀವೇನೂ ಅಂದ್ಕೊಳ್ಳಲ್ಲಂದ್ರೆ ಒಂದ್ಕಾತು.

“ಏನು?” ಅನ್ನುವಂತೆ ಅವಳತ್ತ ತಿರುಗಿದರು.

ಈಗ ಕಾಲ ತುಂಬಾ ಬದಲಾಗಿದೆ.

“ಅದಕ್ಕೆ” ಅವಳು ಆಡಿದ ಹಾಗೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು ಅಂತಿಯಾ?

ಹಾಗಲ್ಲ ಅತ್ತೇ... ನಾನು ಅಂದಿದ್ದು.

ಇನ್ನೇನು ಮತ್ತೆ? ಅವಳ ಪರ ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ನನಗೆ ಉಪದೇಶ ಮಾಡ್ತಾ ಇದೀಯಾ. ನಾವು ‘ದೊಡ್ಡವರು’ ಅಂತ ಇರೋದು ಯಾತಕ್ಕೆ ಹೇಳು?

“ನಾನು ಖಂಡಿತ ನಿಮ್ಮ ಬೇಜಾರು ಮಾಡ್ತಿಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿ ಕೇಳಿ, ನಿಮ್ಮ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಈ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಬಹಳ ಅಂತರವಿದೆ. ಈಗ ಅವಳು ಯಾವ ಡ್ರೆಸ್ ಹಾಕಿಕೊಂಡರೂ ಯಾರೂ ಏನೂ ಅಂದ್ಕೊಳ್ಳಲ್ಲ. ಈಗಿನ ಕಾಲದವರಿಗೆ ಪರಸ್ಪರ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವ ದೊಡ್ಡ ಗುಣ ಇರುತ್ತೆ. ಆದ್ರೂ ಶೃತಿಗೆ ನಾನೂ ಒಂದ್ಕಾತು ಹೇಳಿ ನೋಡ್ತೀನಿ, ತಡೀರಿ - ಎದ್ದು ಹೊರಟಳು ಮೀರಾ.

ಇದೊಂದು ಸಂದಿಗ್ಧ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ. ಇತ್ತ ಅತ್ತೆಯವರಿಗೂ ಮನಸ್ಸು ನೋಯಿಸಬಾರದು - ಅತ್ತಮಗಳ ಮನಸ್ಸಿಗೂ ಮುದ ನೀಡಬೇಕು “ಈ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕಾಲವೇ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ದೊಡ್ಡವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೇ... ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲ ಅದಾಗಿತ್ತು, ಎದುರು ಮಾತು ಆಡೇ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಾನು ಯಾರ ಪರ ವಹಿಸಲಿ? ಎಂದು ಮೀರಾ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ...

“ಅಮ್ಮಾ...” ಈ ಸೀರೇಲಿ ನಾನು ಹೇಗೆ ಕಾಣ್ತೇನಿ? ಗಿಣಿ ಹಸಿರು ಮೈಸೂರು ಸಿಲ್ಕ್ ಸೀರೆ ಅದೇ ಬಣ್ಣದ ಕುಪ್ಪಸ ತೊಟ್ಟು ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡ ಮಗಳು ಶಿಲಾಬಾಲಿಕೆಯಂತೆ ಕಂಡಾಗ, ಆನಂದದಿಂದ ಮಗಳನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಾ “ಈ ಕಾಲದ ಮಕ್ಕಳು ಅದೆಷ್ಟು ಬೇಗ ಹಿರಿಯರ ಮಾತಿಗೆ ಸ್ಪಂದಿಸುತ್ತಾರೆ” ಅಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಸಮಸ್ಯೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಬಗೆಹರಿದುದಕ್ಕೆ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟಳು. ಶೃತಿ ಅಜ್ಜಿಯ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಬಗ್ಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ “ನಿಮ್ಮ ಈಗ ಸಮಾಧಾನವಾಯ್ತಾ ಅಜ್ಜೀ? ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನ ರೇಗಿಸೋಕೆ ಹಾಗೆ ಮಾತಾಡಿದ್ದು” ಎಂದು ಚೇಷ್ಠೆ ಮಾಡಿದಳು.

“ಒಳ್ಳೇ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿ ಹಾಗೆ ಕಾಣ್ತಾ ಇದೀಯ. ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿನೇ ತಾಕೀತು” ಎಂದು ಎರಡು ಕೈಯಲ್ಲೂ ಅವಳ ಕೆನ್ನೆ ಸವರಿ, ಲಟಲಟಾಂತ ದೃಷ್ಟಿ ತೆಗೆದರು.

ಸಂಜೆ 5 ಗಂಟೆಗೆ ಬರಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಗಂಡಿನವರು ಆರಾದರೂ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಮನೆಯವರ ಕಾತುರ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಒಳಗೂ ಹೊರಗೂ ಓಡಾಡುತ್ತಾ ಗಡಿಯಾರ ನೋಡುವುದೇ ಆಯಿತು. ತಂದೆ-ತಾಯಿ ಕೂರಲಾಗದೆ ಗೇಟಿನ ಬಳಿಯೇ ಕಾಯುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದರು. ಒಳಗಡೆ ಶೃತಿ ದೇವರ ದೀಪ ಹಚ್ಚುತ್ತಾ ಇರುವಾಗ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಗಂಡಿನ ಕಡೆಯವರು ಬಂದಿಳಿದರು.

“ಬನ್ನಿ ರಾಯರೇ” ಎಂದು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಯಜಮಾನರು ಆತ್ಮೀಯವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು, ಮನೆತುಂಬಾ ದೀಪ - ಊದುಬತ್ತಿಯ ಸುವಾಸನೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆಹ್ಲಾದ ನೀಡಿತು. ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಸಿದ್ಧತೆಗಳೂ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿತ್ತು, ಎಲ್ಲರೂ ಪರಸ್ಪರ ಸಂತೋಷ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಶೃತಿಯೂ ಬಂದು ದೊಡ್ಡವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಅಲ್ಲೇ ತಾಯಿಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಳು. ಕಾಫಿ - ತಿಂಡಿಯೊಂದಿಗೆ, ಹಾಸ್ಯದ ತುಣುಕು ಹರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಹುಡುಗ ಶೃತಿಯ ಅಂದ ಚಂದವನ್ನು ತನ್ನ ಕಣ್ತುಂಬ ತುಂಬಿಕೊಂಡ. ಎಲ್ಲರ ಜೊತೆ ಸಂತೋಷದಿದ್ದ ಸಂಭಾಷಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದ.

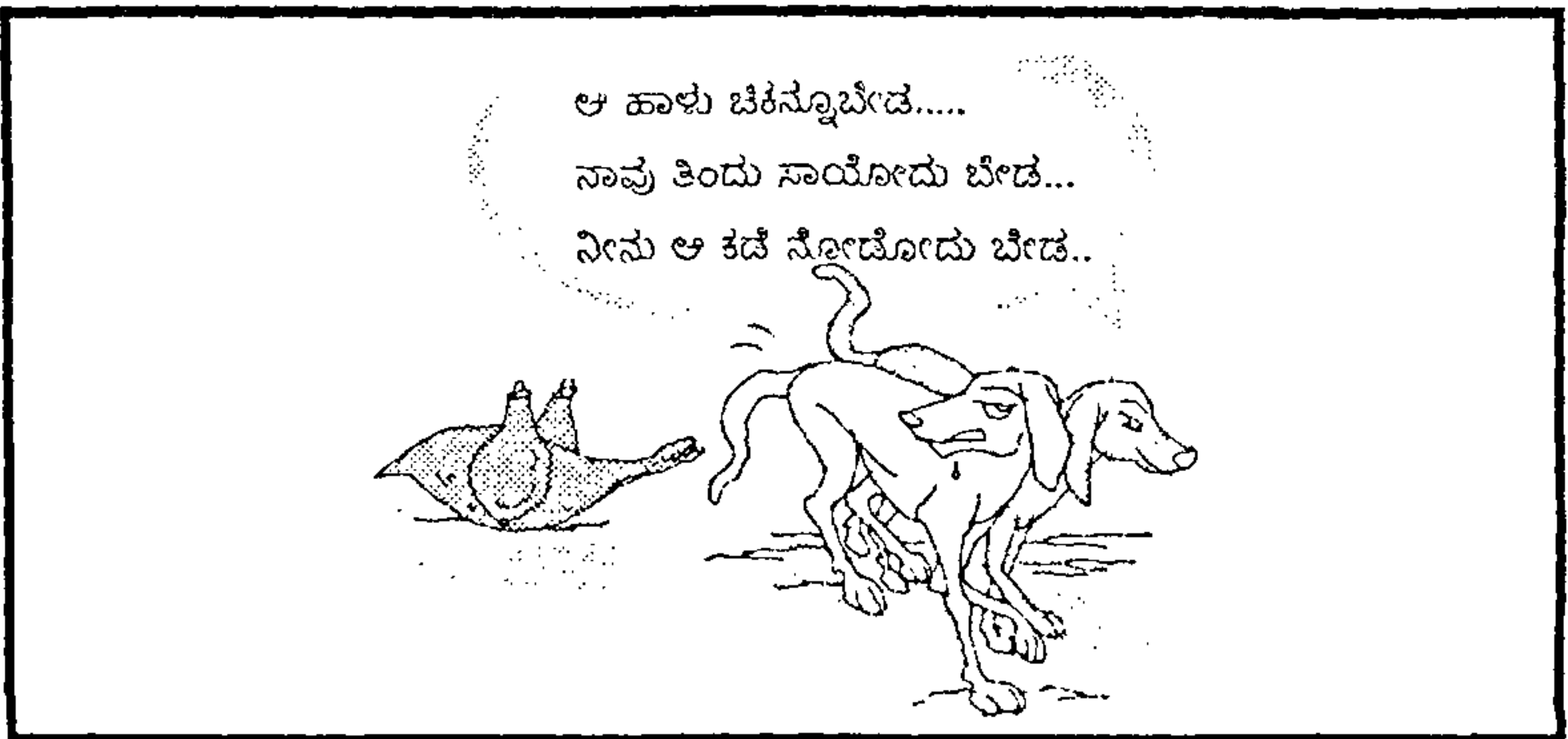
ಎಲ್ಲರೂ ಅವರವರ ವಯಸ್ಸಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ಮಾತಾಡತೊಡಗಿದರು. ಹುಡುಗ ಹುಡುಗಿಯ ಕಡೆ, ತಾತ-ಅಜ್ಜಿ ಎಲ್ಲರೂ ಆತ್ಮೀಯತೆಯಿಂದ ಮಾತು ಮುಂದುವರಿಸಿದರು. ಕೊನೆಗೆ ಈಗಿನ ಕಾಲದ ಹುಡುಗಿಯರ ಉಡುಗೆ-ತೊಡಿಗೆಯ ವಿಷಯ ಇವರ ಮಾತಿನ ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯವಾಯಿತು. ಹುಡುಗನ ಅಜ್ಜಿ ಶೃತಿಯು ಸೀರೆ ಉಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ “ಈಗಿನ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ‘ಸೀರೆ’ ಅಂದ್ರೆ ಆಗೋಲ್ಲ. ಅವರಿಗೇನು ಗೊತ್ತಿದೆ ಅದರ ಬೆಲೆ”. “ಸೀರೆಯ ಲಕ್ಷಣ ಒಂದು ಶೂಕದ್ದಾದರೆ, ಸೆರಗು ಬಹು ಉಪಯೋಗಿ” ಅಂದರು.

ಅದು ಹೇಗೆ? ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳಿ ಎನ್ನುವಂತೆ ಅವರನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ನೋಡಿದಾಗ,

1. “ಸೆರಗು ಮರ್ಯಾದಾ ಸೂಚಕ. ಹಿಂದೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ನಾಟಯರು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಅರ್ಧ ಸೆರಗು ಹೊದ್ದು ಮರ್ಯಾದೆ ಸೂಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.”
2. ಮಂಗಳಕರವಾದ ಸಮಾರಂಭಗಳಲ್ಲಿ ಮಠಾಧೀಶರಿಂದ ಅಥವಾ ಗುರುಗಳಿಂದ ಫಲಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವಾಗ, ಮೈತುಂಬಾ ಸೆರಗು ಹೊದ್ದು ಅದರ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ಫಲಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಸಿಕೊಂಡು, ರಕ್ಷಣೆಯ ಸಂಕೇತವೆಂಬಂತೆ ತರುತ್ತಿದ್ದರು.
3. ತವರಿನಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೊಡುವ ಶುಭಪ್ರದವಾದ ಸೋಬಲಕ್ಕಿಯನ್ನು ಸೆರಗಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ಆಶೀರ್ವದಿಸುತ್ತಾರೆ.
4. ಸ್ವರ್ಣಗೌರಿ ಹಬ್ಬದಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚು ಮೊರದ ಬಾಗಿನ ಕೊಡಲು ಸಂಪ್ರದಾಯ ಉಡುಗೆಯಾದ ಸೀರೆಯ ಸೆರಗು ಅತಿ ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತದೆ.
5. ಲಲಿತ ಕಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ ನೃತ್ಯದಲ್ಲಿ ವೈವಿಧ್ಯಮಯವಾದ ಬಣ್ಣ-ಬಣ್ಣಗಳ ಸೀರೆಯುಟ್ಟು, ಸೆರಗಿನ ಎರಡೂ ತುದಿಯನ್ನು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಅಲಂಕಾರಿಕವಾಗಿ ಹಿಡಿಯುವುದರಿಂದ ನೃತ್ಯದ ಸೊಬಗು ವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆ.
6. ಮೈತುಂಬಾ ಸೆರಗು ಹೊದ್ದುಕೊಂಡರೆ ಕತ್ತಿನಲ್ಲಿರುವ ಚಿನ್ನಾಭರಣಗಳು ಕಳ್ಳಕಾಕರಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ.
7. ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಹೊರಗೆ ನಡೆಯುವಾಗ ಬಿಸಿಲಿನ ಝಳದಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಛತ್ರಿಯ ಬದಲಿಗೆ ಸೆರಗನ್ನು ತಲೆಯಮೇಲೆ ಅಡ್ಡ ಹಿಡಿದರೆ ಬಿಸಿಲಿನ ಬೇಗೆಯನ್ನು ತಡೆಯಬಹುದು.
8. ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಛತ್ರ ಮರೆತು ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರೆ, ಸೀರೆ ಸೆರಗನ್ನೇ ತಲೆ-ತುಂಬಾ ಹಿಡಿದು ನೆನೆಯುವುದನ್ನು ತಡೆಯಬಹುದು.
9. ಸೆರಗಿನಿಂದ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಸೊಂಟದಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿಕೊಂಡಿರುವ ಎಳೆ ಕಂದಮ್ಮನನ್ನು ಬಿಸಿಲು, ಮಳೆ, ಗಾಳಿಯಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಬಹುದು.
10. ಸಭೆ - ಸಮಾರಂಭಗಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಜನ-ನಿಬಿಡ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಸೆಖೆ ಹೆಚ್ಚಾದಾಗ ಸೆರಗಿನಿಂದ ಗಾಳಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.
11. ಕೆಲಸ - ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುವಾಗ ಸೆರಗನ್ನು ಎಳೆದು ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಿದರೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ತೀವ್ರತೆಯೇ ಬೇರೆಯಾಗುತ್ತದೆ.
12. ದುಃಖ - ದುಮ್ಮಾನ, ಕರುಣೆ - ಕಕುಲಾತಿಯಿಂದ ಕಣ್ಣು - ಮೂಗಿನಲ್ಲಿ ನೀರು ಸುರಿದಾಗ ತಕ್ಷಣ ಸೆರಗಿನಿಂದ ಒರೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಬಹು ಸುಲಭ.
13. ಅಡಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಗಳ ಮಧ್ಯೆ ತಕ್ಷಣ ಕೈ ಒರೆಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸೆರಗು - ಸುಲಭವಾಗಿ ಕೈಗೆಟಕುತ್ತದೆ.

14. ಒಲೆಯ ಮೇಲಿನ ಬಿಸಿ ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ಇಳಿಸುವಾಗ ಇಕ್ಕಳ ಸಿಗದಿದ್ದರೆ ತಕ್ಷಣ ಸೆರಗಿನ ತುದಿಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಇಳಿಸಲು ಬಹು ಉಪಯೋಗಿ.
15. ತುತುಣ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕೊಂಡೂಯ್ಯಲು ಕೈಚೀಲಗಳು ಸಿಗದಿದ್ದರೆ, ಸೆರಗಿನಲ್ಲೇ ಹಾಕಿಸಿಕೊಂಡು, ತರುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿ.
16. ಹತ್ತ ಕಂದಮ್ಮಗಳಿಗೆ ಹಾಲುಣಿಸುವಾಗ ಸೀರೆಯ ಸೆರಗು ಬಹಳ ಲಕ್ಷಣ, ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ.
17. ತಲೆಯಮೇಲೆ ಹೊರೆ ಹೊರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸೆರಗನ್ನೇ ಸಿಂಬಿಯಂತೆ ಸುತ್ತಿ ತಲೆಯಮೇಲೆ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೊರುತ್ತಾರೆ.
18. ಆತ್ಮೀಯರಿಗೆ ಮೇಲಾಗಿ ಪ್ರಿಯಕರನಿಗೆ ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಪಟ್ಟಾಗಿ ರಕ್ತ ಸುರಿದರೆ ತಕ್ಷಣ ಸೆರಗಿನ ತುದಿಯನ್ನು ಹರಿದು ಗಾಯಕ್ಕೆ ಪಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟಲು ಬರುತ್ತದೆ.
19. ಉದ್ಯೋಗಸ್ಥ ಮಹಿಳೆಯರು ಕರ್ತವ್ಯ - ಸೇವಾ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಸೆರಗನ್ನು ಸರಿ-ಸರಿಗೆಯಾಗಿ ಮಡಚಿ ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಪಿನ್ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅಂದವಾಗಿಯೂ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ, ರೀವಿಯಿಂದ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾರೆ.
20. ಸೀರೆಯ ಉಡುಗೆಯಲ್ಲಿ ಒಳಪದರ - ಮೇಲ್ಪದರ, ಸರಿಗೆಗಳು - ಸೆರಗು ಎಲ್ಲಾ ಬರುವುದರಿಂದ, ನೋಡಲು ಲಕ್ಷಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಹೆಣ್ಣಿನ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನೂ ಇಮ್ಮಡಿಸುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಗೌರವ ಸಂಕೇತವಾಗಿದೆ.

ಹೀಗೆ ಸೆರಗು ನಾನಾ ತರಹದ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬರುವ ಹಾಗೆ ಇನ್ನಾವ ಉಡುಗೆಯೂ ಬರಲಾರದು - ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಎಲ್ಲರೂ ಹೊಟ್ಟೆತುಂಬಾ ನಕ್ಕರು. ಇವರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿದ ಮೀರಾ ಮಾತ್ರ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬಂದಿರುವ ಈ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಉಡುಗೆ, ಆಧುನಿಕ ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಇರುವ ಉಡುಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಸರಿ? ಎಂಬ ಗೊಂದಲದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ “ಶೃತಿಯ ವಿವಾಹ ನಿಶ್ಚಯ”ವಾದ ಸಿಹಿ-ಸುದ್ದಿಯೇ ಅವಳಿಗೆ “ಉಡುಪು ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ ಸಮಯವರಿತು ಧರಿಸುವುದನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕು” ಎಂಬ ಅರಿವನ್ನು ಮೂಡಿಸಿತು, ಸಂತೋಷ - ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದಾದರು.

ಉಕ್ತಿ - ಚಾಟೂಕ್ತಿ

- ಎನ್. ರಾಮನಾಥ್

'ಪೋಲೀಸ್ ವರಪ್ಪರ ಬಳಿ ದೊರೆತ ಅಗಾಧ ಅಕ್ರಮ ಸ್ವತ್ತು' - ಲೋಕಾಯುಕ್ತ
ಯುಕ್ತವಲ್ಲವೆನುತಿದೆ ಲೋಕಾಯುಕ್ತವೇ ಪರಿಯಂ ಲೋಕದನಿಸಿಕೆಯೆ ಬೇರಿಹುದು
ಕಂತ್ರಿ ಮಂತ್ರಿಗಳ ತಂತ್ರಿ ತಪ್ಪರರ ಸಖ್ಯದ ಫಲದಿಂ ಆರಕ್ಷಕ ಕೆಟ್ಟನು ಎನುತಿಹುದು

★ ★ ★

'ಗೌಡರು ಮಗನಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ನೀಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದಿದ್ದಾರೆ' - ಸುದ್ದಿ
ದಳವ ದಳಪತಿ ಅನ್ಯರಾಗುವುದ ತಡೆಯುವ ಹೂಟವು ಮುಗಿದಿರಲು
'ಪುತ್ರಾದಿಚ್ಛೇತ್ ಪರಾಜಯಂ' ಉಲಿದರು ಗೌಡರು ಹಿಗ್ಗಿನೊಳು

★ ★ ★

'ನಾನು ಚೀಳಾದರೆ ಅನಂತಮೂರ್ತಿ ಘಟಸರ್ಪ' - ಚಂಪಾ
ಅಂತೂ ಸಾಹಿತ್ಯಲೋಕದಿ ಉರಗವೃಷ್ಟಿಗಳದೇ ಪೆಂಪು
ಇರುವ ಬುದ್ಧಿ ಮೊಟಕುಗೊಳಿಸಿ ದಿಗ್ಗಜವೆರಡೂ slumpಲು

★ ★ ★

'ಈದ್ಗಾ ಮೈದಾನ ಆಗಲಿದೆ ಉದ್ಯಾನವನ' - ಸುದ್ದಿ
ಎಲ್ಲಾ ದಾನಕುಂ ಮಿಗಿಲಾದುದು ಮೈದಾನವೆಂದರು ಬೀಚಿ
ಈದ್ಗಾ ಉದ್ಯಾನವಾಗಿ ಮತಮೈತ್ರಿ ಬೆಳೆಯಲಿ ಎಲ್ಲೆ ಹೊರಚಾಚಿ

★ ★ ★

'ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯನವರಿಂದ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ ಕಲಿಯಬೇಕಿಲ್ಲ' - ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ
ವಿರುದ್ಧ ಪದವದು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯು ರಾಜಕಾರಣ ನಿರತರಿಗೆ
ಕಲಿತುನಡೆಯರೋ ಎಂದೆಂದಿಗಿವರು ಋಜುಪಥವೆನ್ನೆ ಚಡಪಡಿಕೆ

★ ★ ★

'ಮಕ್ಕಳ ನಾಟಕ ಬಿಡುಗಡೆ' - ಸುದ್ದಿ
ರಚನೆ ನಿರ್ದೇಶನವು ತಮ್ಮದೆ ಎನುತ ಗೌಡರು ಉಲಿದಿಹರು
ಎರಡು ಮಾಸದ ಹಿಂದೆಯೆ ರಂಗವನೇರಿತು ಎನುತಿಹರು

★ ★ ★

'ಖರೀದಿ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳತನ: ಮೂವರ ಬಂಧನ' - ಸುದ್ದಿ
ಖರೀದಿದಾರರು ಮೋಸವಗೈವುದು ವ್ಯಾಪಾರ ವೃತ್ತಿಗೆ ಕಳಂಕವು
ಮಾರಾಟಗಾರನು ಮೋಸವಗೈದರೆ ಲೋಕವೆ ಸರಿಯೆಂದೊಪ್ಪುವುದು

★ ★ ★

ವಾಸದಿ ಕ್ರೆಡಿಟ್ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿ ನಿಯಮಿತ

ಶ್ರೀ ಕನ್ಯಕಾಪರಮೇಶ್ವರಿ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಆವರಣ, 8ನೇ ಕ್ರಾಸ್, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ,
ಬೆಂಗಳೂರು - 560 003. ☎ : 23447014

ಶಾಖೆಗಳು

ಸಂಜಯನಗರ
☎ : 23419780

ಮೂಡಲಪಾಳ್ಯ
☎ : 23111283

ನೆಲಮಂಗಲ
☎ : 7726666

ಬೆಂಗಳೂರು ಮಹಾನಗರದ ವಿಶ್ವಾಸನೀಯ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆ

100 ಕೋಟಿ ವಾರ್ಷಿಕ ವಹಿವಾಟಿನತ್ತ.....

ನಿಮ್ಮ ಶುಭೋದಯಕ್ಕೆ - ನಮ್ಮ ಯೋಜನೆಗಳು

★ ಕೇವಲ 78 ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಹಣ ದ್ವಿಗುಣಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

★ ನಿಮ್ಮ ನಿಶ್ಚಿತ ಠೇವಣಿಗಳ ಮೇಲೆ ಶೇ 10% ರಷ್ಟು ಗಳಿಸಿ.

ಭಾಗೀರಥಿ : ಗೌರಿಹಬ್ಬ, ಗರುಡ ಪಂಚಮಿ, ಯುಗಾದಿ ಹಬ್ಬದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಪರವಾಗಿ ಮಂಗಳದ್ರವ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಆಜೀವ ಪರ್ಯಂತ ಹಣವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುವ ಯೋಜನೆ. ನೀವು ವಿನಿಯೋಗಿಸಬೇಕಾದ ಕನಿಷ್ಠ ಮೊತ್ತ ರೂ. 1,000-00 ಮಾತ್ರ.

**ನಿಮ್ಮ ಕಷ್ಟಾರ್ಜಿತ ಹಣ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿ.
ಸುಭದ್ರತೆಯೊಂದಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಆದಾಯ ಗಳಿಸಿ.**

ಸದಸ್ಯರ ಠೇವಣಿಗಳಿಗೆ ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆ ಕಡಿತದಿಂದ ವಿನಾಯಿತಿಯಿದೆ.

-: ಸೌಲಭ್ಯಗಳು :-

★ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸಾಲ ★ ವ್ಯಾಪಾರ ಸಾಲ ★ ವಾಹನ ಸಾಲ ★ ಅಡಮಾನ ಸಾಲ
★ ಗೃಹೋಪಯಾಗಿ ಸಾಲ ★ ಮನೆಕಟ್ಟಲು / ಕೊಳ್ಳಲು / ದುರಸ್ತಿಗಾಗಿ

-: ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿ :-

ರಾ.ಪ. ರವಿಶಂಕರ್, ಸ್ಥಾಪಕರು - ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಎಕ್ಸ್. ವಿ. ಶಾಂತಮೂರ್ತಿ - ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು,
ಎನ್. ಪಾರ್ವತಿ - ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ

ನಿರ್ದೇಶಕರು :

ಬಿ. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ, ಕೆ.ವಿ. ಸುರೇಶ್ ಕುಮಾರ್, ಪಿ.ಆರ್. ಸಂಜೀವಮೂರ್ತಿ, ವಿ.ಎ.ಅಶ್ವತ್ಥ,
ಎಚ್.ಬಿ. ಪ್ರಸಾದ್, ಎಸ್. ಸತೀಶ್, ಸಿ.ಎನ್. ನಾಗೇಶ್ವರ್ ರಾವ್, ಬಿ. ಎಸ್. ಗೋಪಿನಾಥ್,
ಡಾ|| ಪಿ.ಎನ್. ಗೋವಿಂದರಾಜುಲು, ಮತ್ತು ಕೆ. ಎಂ. ವಿಶಾಲಾಕ್ಷಿ

MALLIGE

PERSONALISED COMPLETE MEDICAL CARE

Mallige Medical Centre

31/32, Crescent Road,

Bangalore – 560001

Phone: 22203333, Fax: 22265298

E-mail: info@mallige.com

Mahabodhi Mallige Hospital

T. Mariappa Road, 1st Block, Jayanagar,

Bangalore – 560011

Phone: 26565678, Fax: 26571516

Web: <http://www.mallige.com>